

GEEN LIED IN DE GEVANGENSCHAP

of, uitleg over Psalm 137:3-6,

waarin de heerlijkheid van Sion geweken is en het volk door de inwoners van Babel gevraagd wordt een lied tot verlossing te zingen.

door

THOMAS WATSON
1620-1686

Engelse uitgave:
J.C.
Londen, 1661

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2008

INHOUD

Voorwoord

1. Hoofdstuk. Geen lied in gevangenschap
2. Hoofdstuk. Het lied van Sion. Verdeling van de tekst
 1. Wat dit lied van Sion is of, beter gezegd, wat bedoeld wordt met “het lied des Heeren”.
 2. Wat een volk onbekwaam maakt om dit lied van Sion te zingen.
 3. In welk land of welke staat dit lied van Sion waarlijk, bevindelijk en oprecht gezongen wordt.
 4. Hoe een volk op deze leerschool bekwaam gemaakt of geleerd kan worden om het lied des Heeren te zingen.
3. Hoofdstuk. Nuttigheid, tot onderzoek
4. Hoofdstuk.
 - (I). Wie de Wetgever in Sion is, Die Jakob, of Israël, onderwijst. Het nut van beproevingen; 2 soorten beproevingen
5. Hoofdstuk
 - (II). Welke wetten of inzettingen in Israël onderwezen worden of moeten worden en hoe deze betracht worden.
6. Hoofdstuk. Gebruiken, en tegenwerpingen beantwoord.

Voorwoord

Hetgeen ik u in de volgende verhandeling voorleg, verzoek ik u alles wat ik heb geschreven met de grootst mogelijke aandacht te lezen. Als het niet meer zou zijn voor u dan u al wist, wijs het dan niet af en veracht evenmin *de dag der kleine dingen*. Verheugt u dan liever dat u in mij hetzelfde licht ziet schijnen, dat u graag bij uzelf bevindt. Weet dat hij die opklimt naar de hemel langs *de ladder Jakobs*, niet met minachting op de eerste trede moet neerzien.

Indien u dit boekje niet met instemming een plaats zou geven in uw collectie, maar dat het geheel in strijd schijnt te zijn met de boeken die u meestal leest, heb ik u echter vrijuit gezegd wat ik denk, omdat ik u liever in mijn liefde dan in mijn ongenoegen laat delen. Maar genoeg hierover.

Sla niet over wat schijnbaar tegen uw opvatting indruist. Trek evenmin de overhaaste conclusie dat alle dingen die moeilijk te bevatten zijn, niet waar kunnen zijn. Ga er niet te snel vanuit dat u een verkeerde interpretatie of zelfs een bewijs van onkunde in mijn geschrift aantreft. Omdat u thans bevooroordeeld bent, kunnen veel andere dingen wel bekoorlijk schijnen, maar als de toetssteen van Christus en Zijn apostelen er echter naast gelegd werd, zou eerder blijken dat ze rusten op gewoonte of traditie dan op de hechte grondslag van de Schrift.

Zo is het ook zeer waarschijnlijk dat dit werkje op verschillende manieren uitgelegd zal worden. Wie zich openlijk voor alle mensen op papier uitsprekt, moet het niet onredelijk vinden als een vijand hem boze blikken toewerpt, ook als zijn boek geen aanstoot geeft, of tenminste anderen niet krenkt. Wat mij betreft, als ik niet had geleerd om een dergelijke last te dragen, zou ik tevergeefs de pen ter hand genomen hebben. Want dit is niet geschreven aan iemand in het bijzonder, maar voor alle mensen. Er zijn veel manieren waarop mensen God menen te dienen; en sommigen van hen zien mij scheef aan. Als mijn tegenstanders de pen ter hand zouden nemen met enige betere bedoeling, zouden hun bedoelingen waarschijnlijk gedwarsboemd worden.

Als ik de toejuichingen van de mensen had gezocht, zou ik liever gezwegen hebben dan mijn gedachten aan het papier toe te vertrouwen en mijzelf bloot te geven voor mijn vijanden, als die er zijn. Laten alle mensen echter bemerken dat ze zich vergissen, als ze in dat opzicht een antwoord van mij verwachten. Ik heb Christus niet alzo leren kennen dat ik Hem tot een dekmantel voor mijn haat maak. Liever zou ik wensen dat Hij mij helpt om alle mensen te waarschuwen. Want de liefde is zo waarachtig, dat ze alle nijd, trots, eigenwaan en vrees zal verdrijven. Laten allen die roemen dus begrijpen dat ik het beneden mijn waardigheid acht om aandacht te schenken aan de lof of de afkeuring van iemand over deze uitleg.

Ik acht het echter niet beneden mijn waardigheid om bekend te maken wat ik heb ontvangen en om te strijden voor de waarheid. Noch wil ik mijn talent in een zweetdoek wegleggen, anders zou ik misschien de wil van mijn Meester veronachtzamen en daarvoor ter verantwoording geroepen worden. Daarom lecht ik geen waarde aan het oordeel van enig mens, daar ik vrij ben in het schrijven van mijn nederige en meer stichtelijke woorden.

U wilt mij misschien óf als een vriend óf als een vijand aanzien. Ik zal mij niet veel aantrekken van wat de mensen zeggen. Maar ik hoop mij ook niet in te spannen om te voorkomen dat ik iemand enige reden tot toorn zou geven. Ik weet namelijk dat er veel aanslagen gepleegd zullen worden op de waarheid, maar dat het fort staande zal

blijven. Gelukkig is hij die soldaat is in deze zelfde strijd. Zijn loon zal groot zijn, ja, het zal alles overtreffen wat dit leven hem bieden kan. Hij hoeft niet te jagen naar de verslavende begeerten van dit leven. Hij hoeft niet te dienen, terwijl hij gediend zou moeten worden om *die edele tarwe* buit te maken door enig onbetamelijk onkruid van menselijke listen. Hij heeft echter een vermaak in een hogere en heerlijkere luister die elk genoeg in dit leven of van deze aard ver overtreft.

Hoewel zijn tijd hier in deze aardse tabernakel schijnbaar een pelgrimsreis van ellende is vergeleken met de vreugde van anderen, heeft hij toch meer reden om zich te verheugen dan om te treuren als zijn ogen op zijn eeuwige woning zijn. Welk genoeg kan iemand vinden in iets wat vergaat, als hij zijn oog alleen slaat op de rots waaruit hij gehouwen is? Indien u erfgenaam gemaakt zou worden van alle veelbelovende vermaken die de wereld kan bieden, maar u zou ze niet gebruiken tot nut van uw Heere en Meester, zou het beter voor u zijn als u ze nooit had gekend. Als u ze echter op de juiste wijze gebruikt, kunt u er nog niet zeker van zijn dat u ze zult behouden, want u kunt geenszins doen wat u wilt. U moet uw bezit geven aan Hem van Wie ge uw tijd hebt geleend sinds uw geboorte.

O, verlies de wezenlijke zaak niet om een paar voorbijgaande ijdelheden, dat alles niet anders is dan droog kaf. Zulks kan nooit iemand verzadigen, zelfs niet als hij er heel veel van heeft. Het is kenmerkend voor deze geneugten dat ze begeerte opwekken maar niet verzadigen. Zij maken de schatkist niet voller, wat slechts één Parel kan doen. Die kunnen wij echter alleen ontvangen van de Bruidegom, als Hij Zijn gasten komt verwelkomen en elk van Zijn vrienden tooit met een kroon van heerlijkheid en onsterfelijkheid en het eeuwig leven. Deze zal ieder ontvangen die het bruiloftskleed draagt, als Hij zal verschijnen in Zijn heerlijkheid om ons de hemelse woningen te geven die Hij voor ons bereid heeft.

Laten wij daarom al het mogelijke doen om *het edele zaad* levend te houden. Laten wij ervoor zorgen dat wij het niet in de kiem smoren. Wij kunnen het beter proberen te koesteren door matig te leven, zodat het spoediger zal ontkiemen en zijn heerlijkheid openbaar zal komen. Dan zal die weergaloze Lelie der Dalen, de enige Gerechtigheid, uw grazige weiden versieren, zodat ze een goede oogst van vrede en heiligheid zullen voortbrengen. *Zonder heiligheid zal niemand God zien.* Laten wij dan niet alleen hoorders van het Woord worden, maar ook daders. *Want het is ons genoeg dat wij in voorgaande tijd der heidenen wil volbracht hebben en gewandeld hebben in de ijdelheid van ons gemoed.* Laten wij daarom proberen *alle overvloed van boosheid af te leggen en met zachtmoedigheid het woord te ontvangen dat in ons geplant wordt en dat onze ziel kan zalig maken.* Laten wij onze tijd toch niet doorbrengen in de schijnbare genoegens van deze wereld. Wij kunnen beter tonen dat wij het Koninkrijk zoeken dat gefundeerd is op waarheid en gerechtigheid en schatten vergaderen waar de mot en de roest niet kunnen verderven en de dieven niet kunnen doorgraven en stelen. Laten wij toch jagen naar het wit dat ons ten slotte echt reden tot vreugde zal geven. *“Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn”*, Matth. 6:21. Wij zullen alleen tonen dat wij een vriend van God zijn, als wij de wil van God doen. Dan zal onze schoonheid volmaakt worden door Zijn heerlijkheid. Ook zullen wij *de zalving ontvangen van den Heilige* waardoor wij alle dingen leren kennen; zelfs de diepten Gods. Dan zullen wij van de ene trap van gerechtigheid komen tot een volgende om voor onszelf die hoop te vergaderen die ons zuivert van alle onreinheid en ons als wijzen doet wandelen. Wij *moeten rouwklagen over Hem Die wij doorstoken hebben*, opdat noch het graf noch de dood meer over ons zal kunnen heersen, zoals tevoren. Dan zullen wij verheugd en zegevierend kunnen zingen: *Dood, waar is uw prikkel?*

Hel, waar is uw overwinning? 1 Kor 15:55.

Dit is de overwinning die wij behaald hebben, als wij God liefhebben. Het zal ons niet ontbreken aan dat geestelijke voedsel, omdat Hij ons lief gehad heeft. En hieruit zullen wij weten of wij Hem liefhebben of niet. Want wie God liefheeft, bewaart Zijn geboden *en Zijn geboden zijn niet zwaar voor hem.*

Ik wenste wel dat allen die dit werk lezen, dat eenvoudig is maar liefdevol, zich zouden zuiveren van alle nijd. Dan zouden ze mijn zwakke pogingen niet met een pijl van afgunst beschieten. Ze zouden te ver schieten en een meer heilzame strijd niet kunnen voeren, als ze een oude grief op rekening van dit boekje zouden schrijven. Ik zou ieder die iets tegen mij heeft, willen raden om mij liever te laten lijden voor de zaak waaraan ik in hun ogen schuldig ben, dan iets uit dit boek zwart te maken, wat naar het oordeel van hun eigen geweten waar is. Laten ze zeggen wat ze willen, ik hoop dat ik genoeg liefde mag hebben om alle gedachten van nijd te verbannen, die zouden kunnen binnendringen in de bron van mijn liefde waaruit dit kleine werk is gevloeid.

Ik weet dat velen kritiek op mij kunnen hebben, omdat ik alledaagse woorden gebruik. Laten ze echter concluderen, dat ik, als ik evenveel tijd had om aanklachten in te dienen, als zij hebben om ieder woord te bestuderen, sommige uitdrukkingen mocht verbeteren. Laat niemand echter ontstemd zijn over mijn eenvoudige aanwijzingen, in de wetenschap dat ze met dezelfde ijver kunnen zijn gegeven als wanneer ze voor het oog blijk hadden gegeven van een scherp verstand. Laten mijn meerderen tevreden zijn omdat ik de opbouw van de tempel niet moedwillig belemmerd heb, maar juist geprobeerd heb een helpende hand te bieden om alzo een kleine steen uit te houwen, die de Bouwheer kan gebruiken. En als ik zal bemerken dat dit in enig opzicht het werk kan bevorderen of verhaasten, zal dit een grote oorzaak van vreugde voor mij zijn. Het zal een bemoediging voor mij zijn om te volharden in het werk dat ik mij heb voorgenomen.

Ik smee u om niet neer te zien op de uitvoering ervan. Ik weet dat ik geheel onwaardig ben om dit werk ter hand te nemen. Als mijn bereidwilligheid echter een aansporing zou zijn voor iemand die dit werk doet, laat hem dan de eër daarvoor toebrengen aan de hoogste Opdrachtgever Die mij tot dit werk heeft bekwaamd en mij heeft onderwezen. En als iets in deze liefdesnodiging nuttig zal blijken voor u, breng dan mijn Onderwijzer daarvoor de dank toe. Richt geen beeld op in uw hart om dat op enige wijze te gehoorzamen, maar offer uw gehele hart aan Hem van Wie u uw leven en bestaan ontvangen hebt. Dan zult u jagen naar het wit tot de prijs van de vrije roeping Gods, door Hem alle eer te geven voor hetgeen Hij voor ons heeft gewerkt. Laten wij zó tonen dat wij Zijn knechten zijn door de vruchtbare wijnstok van liefde te planten, zodat de wijngaard van onze Heere te Zijner tijd haar goede vruchten zal voortbrengen. Hij heeft betoond dat Hij een God en Vader voor ons is. Laten wij dan de krachten van onze ziel geven om Hem te dienen in de betrachtting van Zijn geboden. Dan zullen wij het loon van goede knechten ontvangen. Dit zal meer waarde voor ons hebben dan al het kostbare goed van dit leven, hetwelk kaf is. Dat is op zijn best genomen tijdelijk en veranderlijk, als wij mogen zien op onze meer duurzame rijkdommen.

Op onze reis kunnen alle zeldzame stormen van vervolging ons overvallen tijdens de verschillende omwentelingen op deze aarde. Hierdoor kunnen wij alle andere schijnbare genoegens verliezen. Toch zal dit onze troost zijn: wij hebben een schat die

niemand ons kan ontnemen. Blijf toch dicht bij de waarheid. Dan kan niemand de schat wegnemen die weggelegd is voor allen die als overwinnaars openbaar zullen komen, omdat ze de lusten en de hovaardij van deze wereld hebben overwonnen door een nauwgezette wandel in de weg der waarheid. Zij zullen vreugde vinden in de begeerte om te zijn waar hun eeuwig huis en rustplaats is, omdat ze weten dat ze daar rust zullen krijgen. Zolang hun aardse tabernakel of levenshuis nog niet is ontbonden, zijn vervolgingen en verdrukkingen als welkome gasten; of, dat zouden ze behoren te zijn. Want zij mogen zich verheugen over de toekomstige goederen. Hierin wordt dat oude gezegde bevestigd, *dat de weg naar de hemel gaat door helse verdrukking*. Laat het daarom uw hoogste verlangen en doel zijn dat Gods vreugde de uwe is.

Neem uw kruis op en volg Hem. Bekommert u toch niet om alle beletsels en belemmeringen die u kunnen verhinderen om af te keren van uw eeuwige en bestendige rust. Begeer dat uw Liefste haast maakt om u in Zijn armen te nemen, waar u eenparig kunt zingen: *“U zij alle lof, o God”*. En begeer tevens ook dit van uw Liefste: *“Zet mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm; want de Liefde is sterk als de dood; de ijver is hard als het graf, haar kolen zijn vurige kolen, vlammen des HEEREN. Vele wateren zouden deze liefde niet kunnen uitblussen; ja, de rivieren zouden ze niet verdrinken; al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem ten enenmale verachten”*, Hoogl. 8:6, 7.

Dit is de Parel van grote Waarde. Als een mens Die gevonden heeft, verkoopt hij alles wat hij heeft. Ja, dit is het verborgen Manna, waarvan een mens kan eten tot volkomen verzadiging. Dit is alleen voedsel voor hem *aan wie de witte keursteen gegeven is en een nieuwe naam, die daarop is geschreven, die niemand kan lezen dan degene die hem ontvangt*, Openb. 2:17. *Dit is het nieuwe gebod*, ja zelfs het oude gebod, dat wij van den beginne gehad hebben, *dat de liefde geen kwaad denkt noch kwaad met kwaad vergeldt*. De liefde vergeldt echter kwaad met goed en vergeeft de broeder, zelfs als hij u zeventig maal zevenmaal per dag kwaad doet. Dit is de volmaakte liefde, die slavernij verfoeit en die de vrees uitdrijft. Wie deze Parel verwerft, verzekert zichzelf van een veilige schuilplaats, waar de vijand hem niet kan deren; hij kan zich niet over hem verheugen. Want hoewel hij schijnt te vallen, zal hij weer opstaan en de Heere zal hem een Licht zijn. *“Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid; des avonds vernacht het geweest, maar des morgens is er gejuich”*, Psalm 30:6.

Vaarwel,

Thomas Watson,

London, april 1661.

Hoofdstuk I

GEEN LIED IN GEVANGENSCHAP

Als zij die ons aldaar gevangen hielden, de woorden eens lieds van ons begeerden, en zij die ons overhoop geworpen hadden, vreugd, zeggende: Zingt ons een van de liederen Sions; Wij zeiden: Hoe zouden wij een lied des HEEREN zingen in een vreemd land? Indien ik u vergeet, o Jeruzalem, zo vergete mijn rechterhand zichzelf! Mijn tong kleve aan mijn gehemelte, zo ik aan u niet gedenke, zo ik Jeruzalem niet verheffe boven het hoogste mijner blijdschap! Psalm 137:3-6

Doorgaans zeiden de kinderen Israëls deze Psalm op als ze dachten aan hun ballingschap, zoals u kunt lezen in het eerste en tweede vers. Er wordt gesproken over hun tranen en benauwdheid vanwege het verval en de verwoesting van Sion. Ook lezen wij dat ze zich bewust zijn van de spot van hun vijanden. Deze bespotten hen, omdat ze nu lijden en omdat ze vroeger gesproken hebben over Sion en over hun verlossing door de hand van Hem Die ze voorheen zo goed hebben gekend als de God van Sion.

Deze tekst werd door Israël opgezegd maar kan ook op de lippen genomen worden door alle mensen of volken die uit ondervinding kunnen meevoelen met deze droevige ondervinding. Ik zal niet proberen om nog meer te zeggen over de grote lijnen van de Psalm, maar wil meer stilstaan bij de woorden die hierboven in de tekst genoemd zijn. Daarvan zal ik de volgende vijf punten overdenken:

1. Het volk dat de vraag stelt.
2. Het volk aan wie de vraag gesteld wordt.
3. Waarom gevraagd wordt.
4. Hun antwoord op het verzoek.
5. Gods antwoord op hun vraag.

1. Het volk dat de vraag stelt. Dit zijn de Babyloniërs of de mannen van Babel. Dit kan duidelijk opgemaakt worden uit de eerste regel van de tekst: “Als zij, die ons aldaar gevangen hielden”. Wilt gij weten waaruit wij dit afleiden, laat hij dan zijn oog slaan op de eerste woorden van deze Psalm, dan kan hij zelf het antwoord vinden. Het was “bij de rivieren van Babylon” of de rivieren in Babel”. Daar werden deze gevangenen met hopen heengevoerd.

2. Het volk aan wie de vraag gesteld werd, was het Joodse volk. Dit volgt uit het vijfde vers: “Indien ik u vergeet, o Jeruzalem!”

3. Er wordt gevraagd om vreugde of één van de liederen van Sion, zoals duidelijk blijkt uit de laatste regel van het derde vers: “Zeggende, zingt ons een van de liederen Sions”

4. Het antwoord van het volk op dit verzoek, kan duidelijk opgemaakt worden uit deze woorden: “Hoe zouden wij een lied des HEEREN zingen in een vreemd land?” Of zoals sommigen het vertalen: “Hoe *kunnen* wij een lied des HEEREN zingen in een vreemd land?” Ze achtten het onmogelijk om dat te doen.

5. Het antwoord van God aan de Joden op hun vraag. Hun vraag is duidelijk vermeld in vers 4: “Hoe zouden wij een lied des HEEREN zingen in een vreemd land?” Let echter ook op het antwoord van God aan deze neerslachtige en mismoedige Joden in vers 5 en 6: “Indien ik u vergeet, o Jeruzalem, zo vergete mijn rechterhand zichzelf!

Mijn tong klove aan mijn geheelte, zo ik aan u niet gedenk, zo ik Jeruzalem niet verheffe boven het hoogste mijner blijdschap!”

De leerstelling hieruit is: *dat Gods liefste en dierbaarste kinderen in zulke moeilijke omstandigheden kunnen verkeren dat ze niet weten hoe ze het lied des Heeren moeten zingen. Ik zeg, dat de mensen aan wie God Zich vooral wil openbaren in liefde en gunst en onder wie Hij Zijn Naam wil stellen ‘als een pilaar der vastheid’, zo in de engte gebracht kunnen worden dat het in hun ogen onmogelijk schijnt om het lied des Heeren te zingen.*

Hoofdstuk 2. Het lied van Sion

Laten wij echter deze vier punten overdenken, voor wij verdergaan:

1. Wat dit lied van Sion is of, beter gezegd, wat bedoeld wordt met “het lied des Heeren”.
2. Wat een volk onbekwaam maakt om dit lied van Sion te zingen.
3. In welk land of welke staat dit lied van Sion echt, bevindelijk en oprecht gezongen wordt.
4. Hoe een volk op deze leerschool bekwaam gemaakt of geleerd kan worden om het lied des Heeren te zingen.

1 .Wat dit lied van Sion is, of liever gezegd, wat hier bedoeld wordt met “het lied des Heeren”.

Wat is het lied van Sion of wat bedoelen de vijanden van de Joden hier met hun vraag aan Israël? Sion is de stad die God verkiest tot heil van allen die behoren tot de kudde van Abraham en het geslacht van David. In dat land is aanschouwd dat Abraham Gods vriend was en David de man naar Gods hart. Daarom geeft God er getuigenis van. Want Hij getuigt dat Hij Zichzelf wilde verheugen over Abraham en David en ook een welbehagen in hen gehad heeft. Ook verklaart Hij dat Zijn woning in Sion is en dat Hij het begeerd heeft tot Zijn woonplaats, Ps. 132:13. Hierover wordt ook gesproken in Psalm 76: “En in Salem is Zijn hut, en Zijn woning in Sion”, vers 3. En in Psalm 84 wordt gezegd: “Zij gaan van kracht tot kracht; een iegelijk van hen zal verschijnen voor God in Sion”, vers 8. Gods handelingen met Zijn volk in de bedeling waarin Hij Zich aan hen toont en openbaart, is de aanleiding van het lied van Sion. Overal waar wordt vermeld dat Israël de liederen van Sion zingt, wordt gewoonlijk ook vermeld dat de aanleiding van hun lied ligt in de een of andere overwinning die ze behaald hebben. Een overwinning op vijanden in natuurlijk opzicht, óf op inwendige wellustige boosheden in hun hart. Hierin hebben ze Gods liefde op enige wijze meer dan gewoonlijk ervaren.

Ik veronderstel echter dat het lied dat deze Babyloniërs van hen wilden horen, alleen een lied was dat voor God gezongen is ten tijde van hun verlossing van de Egyptenaren en andere soortgelijke vijanden. Daarom zal ik het eerstgenoemde lied niet op deze plaats behandelen, maar zal dat uitstellen tot ik mijn tekst verder verklaar. Nu zal ik vooral stilstaan bij het laatstgenoemde lied, omdat dat ons doel beter dient.

Het lied dat van Israël gevraagd werd, was een lied voor een tijd van vreugde, ten minste wat hun vijanden onder vreugde verstonden. Ze dachten niet dat de Israëlieten ooit weer verlost zouden worden uit hun ballingschap, waaronder ze hen door hun

overwinning gebracht hadden. Dit blijkt duidelijk in Nehemia 4 aan het begin van het hoofdstuk. Sanballat en Tobia, de Ammoniet, bespotten hen en zeiden: “Wat doen deze amechtige Joden? Zal men hen laten geworden? Zullen zij offeren? Zullen zij het in een dag voleinden? Zullen zij de steentjes uit de stofhopen levend maken, daar zij verbrand zijn?”, vers 2. Ja, ze zeiden zelfs: “Al is het, dat zij bouwen, zo er een vos opkwame, hij zou hun stenen muur wel verscheuren”, hoofdstuk 4:3. Het zijn dezelfde vijanden van Israël die de woorden in deze Psalm gesproken hebben, zoals u kunt lezen in 2 Kron. 36:5-7. Dit is het volk dat in ballingschap werd gevoerd ten tijde van Jeremia, zoals Ezra ons vermeldt: “opdat volbracht wierd het woord des HEEREN, uit de mond van Jeremia”, Ezra 1:1.

Laten wij nu onderzoeken welk lied Israël heeft gezongen voor de God van Sion.

Als wij Exodus 15 opslaan, zullen wij zien waarover Israël verheugd was en wat hen bewoog tot hun vreugde of gezang. Hun verlossing uit de hand van Farao en van de woede van de Egyptenaren was de belangrijkste aanleiding tot hun lied. Het lied bestaat vooral uit gebeden tot hun God. Ze erkennen dat Hij hun Kracht, hun Heil en hun Verlosser is. Hiermee gaan ze door tot het eind van het lied. Daarom zeg ik, dat het hiergenoemde lied van Sion een lofzang is tot hun God vanwege hun verlossing van hun openlijke en verklaarde vijanden.

In Deuteronomium 32 zien wij dat Mozes een ander lied zingt van dezelfde strekking. Hij prijst God vanwege al Zijn weldaden die Hij betoond heeft in het bewaren en verlossen van Zijn volk. Hij zegt *dat de Heere alleen hen verlost heeft*. Zij hebben dat helemaal niet uit Zijn handen verdiend.

We horen Debora en Barak ook een dergelijk lied zingen in Richteren 5. Ze wilden gedenken wat de Heere voor Israël had gedaan. Hij had een gering instrument als een vrouw willen gebruiken om een koning gevangen te nemen. Ze zeiden dat het God was Die streed. *Van de hemel streden zij, de sterren uit haar loopplaatsen streden tegen Sisera*, Richt. 5:20.

Het lied van Israël of het “Hebreeuwse lied”, zoals sommigen het vertalen, of het lied van Sion, dat hier genoemd wordt en dat men van de Joden wil horen, is dus een lofzang tot hun God vanwege hun verlossing waarmee zij Hem de eer gaven. Nu waren ze gevangen genomen en als ballingen weggevoerd door hun vijanden. De overwinning was hen ontgaan. Daarom konden hun Babylonische bespotters hen met recht uitlachen en bespotten vanwege hun ballingschap. Nadat God de Joden als gevangen in hun handen had gegeven, zeiden ze spottend: “Zingt ons een van de Liederen Sions”, of van de lofzangen tot uw God, omdat u van ons verlost bent.

Ik wil niet beweren dat wij verder niets kunnen afleiden uit deze woorden, wat een diepere betekenis heeft, maar ik geloof dat ik wel kan zeggen dat dit het gevraagde lied was. Ik zal nu dus niet iedere zin afzonderlijk verklaren, omdat ik me liever wil richten op de punten die ik u heb voorgesteld, voor zover God mij daartoe bekwaam belieft te maken. En zo zal ik nauwelijks kunnen ingaan op alles wat ik mij heb voorgenomen.

2. Wat maakt een volk onbekwaam om dit lied van Sion te zingen?

Hierover wil ik erg kort over zijn. Ik zal u slechts twee redenen noemen en dan overgaan tot het derde punt uit de tekst.

(1) De voornaamste en grootste hindernis die mensen op hun weg kunnen vinden en die hen kan beletten om dit lied te zingen, is *hun zonde*.

Ik weet zeker dat dit helemaal recht doet aan de bedoeling van deze woorden. Ik zeg

dat zonde het eerste struikelblok is dat mensen onbekwaam maakt om dit lied over de verlossing van hun vijanden te zingen. Dit leest u in de Klaagliederen van Jeremia: *“Jeruzalem heeft zwaarlijk gezondigd, daarom is zij als een afgezonderde vrouw geworden; allen die haar eerden, achten haar onwaard, dewijl zij haar naaktheid gezien hebben; zij zucht ook, en zij is achterwaarts gekeerd, 1:8.* Deze profeet was de boodschapper die vaak gezonden werd om dit volk te bevelen en te waarschuwen om terug te keren van hun boze wegen, zoals u kunt lezen in Jeremia 36, van vers 20 tot het eind van het hoofdstuk. Zijn liefde en ijver voor Jeruzalem komen duidelijk openbaar. De koning verbrandde de rol die hij had overhandigd uit minachting voor zijn woord. Toch schrijft hij net zo geillig een andere rol op het bevel van de Heere, als hij ooit de eerste schreef. Als hij iets goeds in hen had kunnen uitwerken, zou hij alle middelen hebben gebruikt om hen te smeken zich te bekeren. Maar alles was vergeefs, omdat het hele volk zijn eigen wil wilde doen, van de koning op de troon tot de priester in de tempel. Dit horen wij in de bittere klacht van de profeet: *“Uw profeten hebben u ijdelheid en ongerijmdheid gezien, en zij hebben u uw ongerechtigheid niet geopenbaard, om uw gevangenis af te wenden, maar zij hebben voor u gezien ijdele lasten en uitstotingen”*, Klaagt. 2: 14.

Deze profeten zagen voor Israël een aangenaam en schoon visioen. Zo is het maar al te vaak met de meeste, zo niet met alle mensen, als ze een ander naar de mond willen praten. De Joden wilden zulke profetieën horen die hen naar hun mening zouden vrijwaren van alle schuld bij het bewandelen en betreden van die ijdele wegen.

De oude heidenen vroegen daarom aan degene die goed van iemands daden sprak, *wat hij van hem wilde.* Men geloofde namelijk dat ieder die hem lof toezwaaide, hem wilde misleiden om daarvoor geëerd of beloond te worden. Men had daarom ook grote genegenheid voor degenen die schijnbaar een afkeer van hem hadden. Men zei zelfs dat men van niemand meer leerde dan van zijn vijanden. Als zij wisten dat iemand een misstap beging, verweten ze hem dat, waardoor men wist hij hoe erg zijn overtredingen waren. Ik wenste dat veel christenen een dergelijke regel hadden.

(2). De volgende reden waarom een volk dit Lied niet kan zingen, is *de toorn van God.*

De zonde is de eerste oorzaak. Door de toorn van God worden ze echter daadwerkelijk onbekwaam gemaakt. God bezoekt een volk omwille van de zonde. Hij heeft lange tijd gewacht; misschien wel dag na dag, week na week en jaar na jaar. Maar Hij verwacht niet meer dat zij terugkeren en daarom ontsteekt Zijn toorn. Mogelijk slaat Hij sommigen met het zwaard en geeft Hij anderen over aan de honger. Zo kan Hij Zich wreken voor de grote beledigingen waarmee zij Hem daartoe gedreven hebben. Zo zullen ze ook weten dat Zijn zwaard niet zal terugkeren zonder te doen waartoe het uitgetrokken is, wanneer het in toorn tegen hen uitgaat. Terwijl God wraak oefent over een volk, is het dus in geen enkel opzicht bekwaam om dit lied te zingen. Hierin wordt God namelijk geprezen voor Zijn verlossing. Geen enkel volk kan dit lied zingen, tenzij de Heere met hen verzoend is als een Vriend in liefde en vrede. Zijn liefde kan in tijden van beproeving wel even groot zijn als in vrede. Omdat dit echter niet kennelijk aan hen wordt geopenbaard, hebben ze erg weinig lust om dit lied te zingen. Van Job wordt gezegd: *“Weet nu, dat God mij heeft omgekeerd, en mij met Zijn net omsingeld. Ziet, ik roep geweld, doch word niet verhoord; ik schreeuw, doch er is geen recht. Hij heeft mijn weg toegemuurd, dat ik niet doorgaan kan, en over mijn paden heeft Hij duisternis gesteld. Mijn eer heeft Hij van mij afgetrokken, en de kroon mijns hoofds heeft Hij weggenomen. Hij heeft mij rondom afgebroken, zodat ik heenga, en heeft mijn verwachting als een boom weggerukt”*, Job 19:6-10. En Salomo

merkt elders op: “*De onderdrukking zou wel een wijze dol maken*”, Pred. 7:7. Daarom zeg ik, dat ieder die het aangezicht van de Heere niet zegevierend over zich ziet lichten, niet doorleeft en ondervindt wat hij in dit lied zingt, maar hij is een vreemdeling van de ware en grote eenstemmigheid waarin de zangers het zingen. In mijn volgende verhandeling zal ik echter uitvoeriger bespreken over wie dit lied gaat.

3. In welk land of welke staat dit lied van Sion waarlijk, bevindelijk en oprecht wordt gezongen.

We moeten eerst verstaan dat dit lied alleen gezongen kan worden in het land van verlossing, zoals blijkt uit de tekst die wij behandelen. Want het is niet in de eerste plaats het land wat hen verhindert om dit lied te zingen. Maar voornamelijk misten zij Gods kracht die hen in elke plaats zou kunnen bijstaan. Daarom was dit land voor het volk blijkbaar een vreemde plaats om dit Lied te zingen. Israël kon – toen ze uit Egypte trokken - de woestijn niet voor een vreemd land houden. Daarom konden ze dit lied daar wel zingen. Het was net zo'n vreemd land als Babel, want ze waren er evenmin mee bekend. Zien wij echter op de ondervinding van Gods liefde en gunst, dan was het land van Babel meer een land van vreemdelingschap dan de woestijn. In de woestijn waren ze verlost van hun vijanden maar in Babel stonden de vijanden tussen hen en hun vrijheid. Ze kunnen dus alleen zeggen dat ze dit lied gedurende hun gevangenschap niet konden zingen. Ze klaagden over de verwoesting van Sion, omdat dat de stad van hun bescherming was. De verwoesting daarvan had hen gemaakt tot erfgenamen van een vreemd kind, zodat het Lied van Sion hen vreemd geworden was. Dit lied kon dus niet gezongen worden buiten Sion of de versterkte stad des Heeren. Daarom zegt de profeet Zacharia; “Dan zal de HEERE Juda erven voor Zijn deel in het heilige land, en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen”, hfd. 2:12. Het behaagt de Heere om Juda *Zijn deel* te noemen. Hij zal het erfelijk bezitten in het heilige land. Geen enkele plaats is van oorsprong onheilig, maar de oorzaak ligt in de onreine werken van een volk. Dit zien wij in Psalm 102:20, 21: “Omdat Hij uit de hoogte Zijns heiligdoms zal hebben nederwaarts gezien, dat de HEERE uit de hemel op de aarde geschouwd zal hebben om het zuchten der gevangenen te horen, om los te maken de kinderen des doods” Met welk doel maakte Hij deze gevangenen los? Dat lezen wij in het volgende vers: *Opdat men de Naam des HEEREN vertelle te Sion, en Zijn lof te Jeruzalem*. Dit blijkt ook in Psalm 99: “De HEERE is groot in Sion, en Hij is hoog boven alle volken”, vers 2.

De profeet zegt hiermee, dat de inwoners van Sion de Heere hoog hebben verheven boven alle mensen of boven de lof van alle mensen. Ja, zelfs zo dat de Heere in hun hart heerst. Zo lezen wij dat ook in het laatste vers van Zacharia 2: *Zwijg, alle vlees, voor het aangezicht des Heeren, want Hij is ontwaakt uit Zijn heilige woning*, vers 13. Als de Heere ontwaakt is uit Zijn heilige woning, gaat Hij uit om te overwinnen en te onderwerpen en alle vlees tot zwijgen te brengen. Zo kan Hij Zelf in Sion, of Juda, of Jeruzalem wonen. Hij woont onder de inwoners van die plaatsen die waarlijk Joden zijn, ook in hun daden. Deze zijn niet slechts Joden of kinderen van Sion in naam of belijdenis. De ware Joden en kinderen van Abraham bouwen het vervallen Juda weer op en doen de werken van Abraham. Zo zegt de apostel Paulus: “Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees”, 2 Kon 5:16. Nu, dit komt nog duidelijker naar voren in Romein: “Want die is met een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is. Maar die is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis des harten, in de geest, niet in de letter, is de besnijdenis, wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God”, 2:28,

29. Zoals ik al eerder heb gezegd, het volk dat gewillig en met vreugde de breuken van Juda probeert te helen, zal de beloften beërven die God aan Abraham, Izak en Jakob heeft gedaan. Het zal zeker wonen in dit land, waar dit lied van Sion in waarheid, bevindelijk en oprecht gezongen kan worden.

Maar ik zal dit onderwerp nu laten rusten. Het is mijn wens dat ieder die een inwoner van dit land wil worden, zal opmerken wat hij in Sion of Juda moet doen. Hierover zal ik uitvoeriger spreken, als ik nu zal overwegen wat de wetten en inzettingen van dit land zijn.

4. Hoe een volk op deze leerschool bekwaam gemaakt en geleerd kan worden om het lied des Heeren te zingen.

Ik zal met Gods hulp proberen u de volgende twee punten duidelijk te maken:

(I). Wie de Wetgever in Sion is, Die Jakob, of Israël, onder wijst.

(II). Welke wetten of inzettingen in Israël onderwezen worden of moeten worden en hoe deze betracht worden.

(I). Wie de Wetgever in Sion is, Die Jakob, of Israël, onder wijst.

Laten wij opmerken dat God op verschillende plaatsen wordt genoemd als de Leraar van Israel. Zo lezen wij in Psalm 78: “Want Hij heeft een getuigenis opgericht in Jakob, en een wet gesteld in Israël”, vers 5. En in Jesaja staat: “Alzo zegt de HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israëls: *Ik ben de Heere, uw God, Die u leert wat nut is, Die u leidt op de weg, die gij gaan moet*, 48:17. Ook zegt Jesaja: *Luistert naar Mij, Mijn volk, en Mijn Liederen, neigt naar Mij het oor! Want een wet zal van Mij uitgaan, en Ik zal Mijn recht doen rusten tot een licht der volken*, 51:4. Als iemand er nog niet van overtuigd is dat dit tegen Israël gezegd wordt, zullen de voorafgaande woorden daar meer licht op werpen. Zo leest ge ook in Jesaja: *O Sion, gij verkondigster van goede boodschap, klim op een hoge berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg de steden van Juda: Zie hier is uw God!* Jes. 40:9. Ik zou nog honderden andere Schriftplaatsen kunnen noemen om u te bewijzen dat dit zo is. Want waar gesproken wordt over de Maker van de wetten en inzettingen van Israël, wordt God ook in zekere mate genoemd als de Wetgever.

Vraag.

Als dit gezegd wordt over Israël, namelijk het ware Israël, het Israël dat ik al eerder heb omschreven, dus niet in naam of schijn, maar in waarheid, zou iemand mij kunnen vragen *wat God is?*

Antwoord.

Daar hierover meerdere malen bezwaar is ingebracht tegen mij, zal ik er hier maar weinig over zeggen.

Ten eerste wordt gezegd dat God de “*Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste*” is, Openb. 1:11.

Ten tweede wordt gezegd dat God Zijn kudde weidt en dat Hij hun Herder is, Jes. 40:11.

Ten derde. Op andere plaatsen wordt Hij geopenbaard als een God van gramschap voor de goddelozen. Het is één ding om Hem te aanschouwen zoals Hij is in Zichzelf, het is iets anders om Hem te zien zoals Hij is in ons of in Zijn openbaringen. Ik zal echter nu niet op dit onderwerp ingaan, omdat ik meen dat de verklaring ervan meer tot ergernis dan tot opbouw van velen zal zijn. Doch geef ik ieder de raad om zich ervan te verzekeren dat er geen onrecht in Hem is, dat Hij de leugens haat en alle werken van de goddelozen verbreekt.

Nu kom ik bij het tweede punt om aan te tonen wat deze wetten of inzettingen zijn die werden gegeven aan Israël in Sion, of in het heilige Land - zoals sommigen het lezen -, in Juda of in Jeruzalem; en daarbij hoe wij daarnaar moeten leven.

(2). Laten wij bedenken dat deze Wetgever heilig is en dat Zijn inzettingen en wetten daarom ook heilig zijn. Dit wordt bevestigd in de Psalmen “HEERE, Gij zijt rechtvaardig, en elkeen Uwer oordelen is recht. Gij hebt de gerechtigheid Uwer getuigenissen, en de waarheid hogelijk geboden.” En in vers 7 van dezelfde Psalm staat: *ik zal U loven in oprechtheid des harten, als ik Uw rechtvaardige rechten geleerd zal hebben.* (Engelse vertaling) Zo ziet u duidelijk dat de inzettingen, wetten en geboden van deze Wetgever aan deze inwoners Gerechtigheid, Waarheid, Recht, Liefde en Trouw zijn. ‘En omdat gij een rechtvaardige Wetgever en rechtvaardige wetten hebt, moet u Hem in rechtvaardigheid dienen als u in dit land wilt wonen.’

Dit zien wij ook in Psalm 118: “*Doet mij de poorten der gerechtigheid open, ik zal daardoor ingaan, ik zal de HEERE loven. Dit is de poort des HEEREN, door dewelke de rechtvaardigen zullen ingaan*”, vers 19, 20. U moet niet godsdienstig zijn, opdat u de milde gaven en giften van mensen zoekt, maar u moet Gods geboden onderhouden. Gelukkig is het volk dat zo eensgezind is gemaakt, dat naar waarheid van hen gezegd kan worden dat de inzettingen van de Heere nauwgezet betracht worden in bun land.

Hoofdstuk 3

Nuttigheid, tot onderzoek

Nu, laten wij vervolgens overdenken *welk gevaar er kan dreigen voor de inwoners van dit land, als ze deze inzettingen en wetten niet gehoorzamen en houden.*

In de eerste plaats zeg ik, dat elk mens van nature dikwijls verbanning uit dit land verdient, daar dat de Wetgever een God van genade en recht is. Ook als u deze wetten zo nauwgezet mogelijk houdt, kunt u er niet zeker van zijn dat u voortdurend genoeg zult hebben aan allerlei dingen. Want zolang wij zijn in dit zwakke huis van deze wereld, dat afgebroken wordt, zullen er plagen zijn. Er zullen verschillende omwentelingen en veranderingen zijn. Terwijl wij het hoofd proberen omhoog te heffen met onze hoge verlangens, zullen de wereld, het vlees en de duivel hun best doen om ons de schijnbare vermaken van deze lage aarde te tonen. Wij moeten naast onze meer ernstige en verstandige werkzaamheden die dingen doen die slechts een gedaante van Godzaligheid hebben en de kracht daarvan missen. Dit is de grote strijd die u als soldaat moet aangaan, als u in dit land komt. “*Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkaar*”, Gal. 5:17. Zoekt u duurzame rijkdommen, schatten die niet verdorven worden door de mot en de roest? Zoekt u schatten die alle beproevingen van dit leven doorstaan en die in het vuur elke keer meer gelouterd worden? Dan zeg ik dat u de toorn van uw vijanden moet verwachten, als u zulke goederen zoekt.

Ja, uw Koning beproeft u om te zien of uw ijver net zo vurig is als uw woorden. Dan moet u niet zoeken onder deze kastijding of bestraffende hand van God uit te komen.

Daarom zal ik u proberen te tonen *dat het goed is om die te verdragen en te volharden tot het einde.*

Er is wel een tweevoudige beproeving, vooral voor hen die God het meest bemint. Maar zij zullen ten slotte de kroon ontvangen. En dat zal hen doen erkennen dat de verdrukking goed voor hen geweest is.

In de eerste plaats oefent God Zijn kinderen door verdrukking in de dingen van dit

leven.

In de tweede plaats is er een verdrukking die ons bedroefd maakt over zaken waarin wij de grootste vreugde vinden, als onze omgang met God bijvoorbeeld wordt verhinderd. Dan liggen wij te zuchten en te klagen, zoals Job en verschillende van Zijn knechten deden, Job zei: *“Zie, ga ik voorwaarts, zo is Hij er niet, of achterwaarts, zo verneem ik Hem niet”*, Job 23:8. Hij wilde niet verschijnen om Job te geven wat hij vroeg. Evenmin wilde Hij met hem rechten tot Zijn tijd was gekomen. Dit riep Job uit in zijn benauwdheid, Job 19:7; 23:3. Dit is de zwaarste last van verdrukking die over Gods kinderen kan komen. Soms is het zo zwaar in hun ogen, dat ze zich gaan afvragen of hun toestand niet erger is dan die van wereldlingen, die alleen voor de wereld leven en die alleen vreugde vinden in de dingen die ze in dit leven najagen. Asaf dacht dat het de goddelozen beter ging dan de rechtvaardigen totdat hij in het heiligdom ging. Toen erkende hij dat het beter was om tot God te naderen. De goddelozen zeggen *dat zij hen kunnen kwellen*. Hoe kan God dan op hen neerzien? Maar Asaf zegt, *dat Zijn volk daarom tot die plaats wordt gebracht opdat hen de wateren van een volle beker der verdrukking worden toegebracht*, Ps. 73:10, enz.

Doch laat niemand mij verkeerd begrijpen. Denk niet dat ik wil zeggen, dat God Zijn liefde niet meer betoont aan Zijn volk. Ik bedoel slechts dat God Zich terugtrekt uit liefde tot ons. Zo spreekt de apostel er ook over: *“Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik”*, Openb. 3:19. Hij doet dit om onze gedachten te bewaren voor de ijdelheid waartoe alle mensen zo geneigd zijn. Ze hebben zo gauw hoge gedachten van hun eigen kracht, hun eigen kunnen en hun eigen gerechtigheid. Of ze doorzoeken hun eigen hart niet en erkennen niet aan Wie ze alles te danken hebben. Ze vergeten de bron waaruit vergeving voortvloeit en voor hen ontspringt. Zo zegt de apostel Paulus van de Joden: *“Zij hebben een ijver tot God, naar niet met verstand”*, Rom. 10:2. Dit verklaart hij als volgt *“Alzo zij de rechtvaardigheid Gods niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen”*, vers 3.

Zo stellen wij ook al gauw bij onszelf vast dat wij een bepaalde goede eigenschap of goede gave hebben, dat wij niet zonder rechtvaardigheid zijn, of zelfs rechtvaardiger dan anderen. Wij zouden moeten overdenken of wij werkelijk zo zijn. Het is namelijk eerder de vrucht van Gods genade jegens ons dan onze verdienste. Wij zijn veel te veel met onszelf ingenomen en wij zien niet terug naar Hem Die ons deze gave geschonken heeft.

Neem daarom nog een Schriftplaats van dezelfde apostel: *“Doch wie roemt, die roeme in den Heere”*, 2 Kor. 10:17. Wees er zeker van dat ieder die van de Heere een talent of genadegave ontvangt, een weldaad tot zijn geestelijke verkwikking, een genoeg tot geluk van zijn ziel of enige zegen, en niet alle lof, eer, uitnemendheid en heerlijkheid aan God de Gever toeschrijft, beter niets daarvan had kunnen ontvangen. Want hij die God vergeet Die hem alles gaf berooft Hem van de lof en eer die Hij waardig is. Hij geeft zichzelf de eer of doet iets anders de lof toekomen die God alleen verdient.

Zo kan iets wat een zegen had kunnen zijn door gepaste gehoorzaamheid en dank aan God, een vloek worden voor hem die er misbruik van maakt. Want *“een iegelijk wie veel gegeven is, van die zal veel geëist warden”*, Luk. 12:48. Een dienstknecht die zijn talent verbergt en ongeschonden teruggeeft aan zijn eigenaar, zal beschouwd worden als een slechte dienstknecht, Matth. 25:24-26. Wat zal God dan denken van de mens die zijn Meester berooft en het talent verdeelt? Hij gebruikt een deel ervan voor zichzelf en heeft toch de onbeschaamdheid om te zeggen: *‘ik heb mijn talent beter*

gebruikt dan die mensen.' Het is immers goed met hem, hij heeft zijn Heere op tijd gegeven wat hij Hem schuldig was. Maar, als deze mens iets klaarmaakt tot nuttig gebruik, zorgt hij dat hijzelf het uitnemendste ervan krijgt, maar hij geeft God niet het beste deel.

Och, leer toch van de beesten van het veld. Veracht het werk van anderen niet, tenzij u beter zult handelen. *“Een os kent zijn bezitter, en een ezel de krib zijns heren; maar Israël heeft geen kennis, Mijn volk verstaat niet.”* Zo leest men ook in Jeremia: *“Zelfs” een ooievaar aan de hemel weet zijn gezette tijden, en een tortelduif en kraan en zwaluw, nemen de tijd hunner aankomst waar; maar Mijn volk weet het recht des Heeren niet”,* hfd. 8:47.

Toen aan de profeet Ezechiël de overtredingen van het volk in zijn tijd werd getoond, liet de Heere hem zien dat sommigen gruwelijke dingen deden in de tempel des Heeren. Zo leven we: Toen bracht Hij mij tot het binnenste voorhof van het huis des HEEREN; en ziet, aan de deur van de tempel des HEEREN, tussen het voorhuis en tussen het altaar, waren omtrent vijfentwintig mannen; hun achterste leden waren naar de tempel des HEEREN, en hun aangezichten naar het oosten, en deze bogen zich neder naar liet Oosten voor de zon”, Ezech. 8:16. Met het oosten, zoals sommigen het hier vertalen, worden de mensen bedoeld die het helderste licht zoeken in het aanbidden van de zon. Dit is een slecht teken. Gods toorn wordt aangewakkerd of opgewekt als een volk een denkbeeldige afgod die het zelf heeft uitgedacht gaat vereren en deze de eer geeft die God alleen toekomt. Hij wil uw hele hart hebben, als Hij iets van u heeft. Ook wil Hij dat wij Hem op een rechte wijze dienen, en niet op een wijze die wij zeer voortreffelijk achten, omdat deze in onze ogen zo goed schijnt. Wij moeten Hem precies zo dienen als de waarschuwendende voorbeelden van vroeger, namelijk Christus, Zijn apostelen en de martelaren die dit met hun bloed moesten bezegelen. Wij moeten niet bidden tot heiligen en martelaren, maar de dingen die zij deden, aanschouwen en navolgen. Ik bedoel dus de werken die zij deden. Ook moeten wij God prijzen op dezelfde wijze en voor dezelfde dingen. Laten we alzo proberen te jagen “naar het wit, tot de prijs der roeping Gods, die van Boven is in Christus Jezus”, Filipp. 3:14. Laten wij eer geven aan Hem Die eer toekomt.

Ik zou graag willen, mijn geliefde vrienden, ja, ieder die deze verhandeling in handen krijgt, dat ge uw eigen hart ernstig zou onderzoeken. Hoezeer staat u hierin bij de Heere in de schuld? Dit is de vrucht van onze ondankbaarheid, wij hebben die op ons geladen door God slechts uiterlijk en uit gewoonte te dienen. Wij hebben niet gekeken naar de binnenkant van de dingen. Wij moeten de noot zelf ook opeten en niet alleen de schillen vermalen. Zoals de noot niet kan groeien zonder de schil, kan niemand de noot proeven door alleen de schil daarvan te eten en tot zich te nemen. God kijkt zowel naar het hart als naar de tong. Daarom behoort gij, wanneer u tot God bidt, na te gaan of uw hart zich wel aan uw tong paart. Uw tong moet niet meer zeggen dan er echt in uw hart omgaat. Uw hart moet boven alles gezet zijn op het doen van Gods wil en niet op de verachtelijke dingen van deze wereld.

Velen van u volgen de gewoonten van anderen na en doet gebeden die uit een boek geleerd zijn en niet uit uw hart komen. Dan mag u met recht verwachten dat God u daarop geen enkele zegen zal schenken, Ik zeg niet dat het helemaal niet goed is, maar geef het de juiste plaats. Wij kunnen Gods dienstknechten namelijk niet zijn zonder daarover te spreken en daarvan blijk van te geven. Mijn punt is, dat niemand waarde zou moeten hechten aan woorden, maar dat het woord vooral tot uzelf in uw hart mocht komen. Laat uw hart zich daarom aan uw tong paars, vooral in uw gebeden en lofzangen tot God. Want als gebeden en lofzangen tot God niet gebouwd zijn op een

vastere rots dan vormen of gewoonten, worden ze al gauw verijdeld door de aanstormende winden van begeerlijkheid en verlangen naar aardse eer. En dan hebben wij liever de toejuichingen van de mensen die de hoogste plaats zullen krijgen in uw gedachten. Dan zult u de tarwe, die heerlijker en uitnemender is, laten verstikken door het onkruid op uw kostbare akker of wijngaard. Als u niet dieper in de godsvrucht geworteld bent, zult u die bij elke beproevende gelegenheid spoedig vaarwel zeggen. Als u één van beide moet loslaten, ... vaarwel dan belijdenis, want ik moet u verlaten om eer, rijkdommen en genoegens te omhelzen. Ik kies de lovende woorden van de mensen. U zult de naam krijgen, zolang mijn betere vrienden mij kunnen vermaken.

Als ik van een van beiden afscheid moet nemen, ... vaarwel dan gebed en vaarwel lofzangen, want ik kan net zo goed bidden in een andere kerk. Ik zal echter niets krijgen dan het ongenoegen van de mensen en mijn eer en goederen moeten verliezen, als ik zo verderga. Het was goed en eervol, maar nu weet ik een gemakkelijker weg. Ik ben naar het gezelschap gegaan van mijn vrienden, rijkdom, eer en waardering. Nu moet ik hen verder volgen, anders zullen ze mij verlaten.

Ach, het is droevig als wij vandaag God zo dienen en morgen op geheel andere wijze, en dat alleen om geld en uit zelfbedoeling. Als dit een manier is om God te dienen, dan vrees ik dat het echter niet beter is dan onszelf dienen, en dat in de slechtste zin van het woord. Want zo spant ge uzelf in om takken en kolen te vergaderen, die u op de jongste dag zullen verteren, terwijl u de grote genade van God moet ontberen. Op deze wijze kunt u God, of liever uzelf, op elk ogenblik en met elke belijdenis dienen. Want als u uw rust vindt in iets wat gericht is op uzelf, kunt u er zeker van zijn dat God er ten slotte in zal blazen. Dat zal Hij doen, als uw rust geen vastere grond heeft dan uw eigen veronderstellingen. Misschien zal God u met rust laten in de tijd die u hier in de wereld zult doorbrengen, maar uw einde zal bitterder zijn. De meest goddeloze mensen kunnen hier schijnbaar rust hebben. Ja, deze rust kan zo aangenaam zijn, als zij zich kunnen denken en wensen. Maar het is geen duurzame rust, ze is niet blijvend. Zo zegt de profeet: *"Maar de goddelozen hebben geen vrede, zegt de HEERE"*, Jes. 48:22. Dat wil zeggen dat ze geen blijvende of bestendige vrede hebben. Waardeer uw toekomstige vrede daarom boven enige schijnbare, tegenwoordige vreugde in dit leven. Want u moet eens nauwkeurig rekenschap geven van al uw daden. Denk aan de woorden van Salomo: *"Verblijd u, o jongeling, in uw jeugd, en laat uw hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap, en wandel in de wegen uws harten en in de aanschouwingen uwer ogen; maar weet dat God, over al deze dingen, u zal doen komen voor het gericht. Zo doe dan de toornigheid wijken van uw hart en doe het kwade weg van uw vlees, want de jeugd en de jonkheid is ijdelheid"*, Pred. 11: 9, 10. Daarom zeg ik dat u nauwkeurig acht moet slaan op uw wegen. Meen toch niet dat u in uw belijdenissen een tabernakel bouwt om de Heilige Geest te ontvangen, terwijl u een altaar bouwt om de Vorst der duisternis een offer te brengen tot de ondergang en eeuwige kwelling van uw ziel.

Hoofdstuk 4.

Beproevingen waaraan Gods kinderen onderworpen zijn

Om u duidelijker te laten zien aan welke beproevingen Gods liefste kinderen in dit leven zijn onderworpen, zal ik u een korte uiteenzetting geven. Het is mijn bedoeling om uitvoeriger te spreken over de:

- I. **Beproevingen waaraan Gods kinderen onderworpen zijn.**
- II. **De plichten die horen bij een christelijk leven en de wijze waarop wij verdrukking en de beproevende gesel van Gods kastijdingen moeten**

dragen.

I. Beproevingen waaraan Gods kinderen onderworpen zijn.

Vooraf wil ik u deze onweerlegbare regel voorhouden: *God bezoekt doorgaans nooit een natie of volk zó, dat ze overgeleverd worden in de handen van hun vijanden, tenzij ze gezondigd hebben.*

1. Maar de beproevingen die ik wil behandelen, ***zijn echter beproevingen waaraan Gods kinderen in het bijzonder zijn onderworpen, als hun Vader Zijn aangezicht voor hen verbergt.*** Hij laat hen niet meer zien wat Hij voor hen heeft gedaan, hoewel Zijn liefde voor hen even groot kan zijn als altijd. Zulke mensen worden getroffen en teleurgesteld in hun verwachtingen. Ik heb nooit gelezen dat God Zichzelf zolang voor iemand verborg, dat hij voordat zijn tijd hier voorbij was, opmerkte dat God niet tevergeefs gediend wordt. In de een of andere beproeving toonde Hij echter dat Hij een liefhebbend en toegenegen God is.

Salomo zegt dit, als hij spreekt over de Heere Die van de kerk wijkt vanwege hun hoge gedachten over hun eigengerechtigheid: “Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weer aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weer bezoedelen?” Hoogl. 5:3. De Bruid voelde zichzelf heel onbekommerd en schoon, ja, te schoon om haar Liefste te ontvangen, hoewel Hij haar zei: “Mijn hoofd is vervuld niet dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen”, Hoogl. 5:2. Zijn roepstemmen waren dus zo onduidelijk voor haar, dat zij ze niet recht verstond. Hoewel Zijn stem de stem van haar Liefste scheen te zijn, kon ze toch niet denken aan de druppels die aan Zijn haarlokken hingen. Ze was te schoon om Hem te ontvangen. Maar Christus stak “Zijn hand door het gat van de deur”, Hoogl. 5:4; (Engelse vert.) Toen ging haar hart naar Hem uit en druipen haar handen van mirre. Zodra Christus Zijn handen door het gat van de deur stak, begeerde ze meer van Hem. Toen ze de deur echter opende, merkte ze dat haar Liefste “was geweken, Hij was doorgegaan”, vers 6. Hij wilde niet meer door die deur aan haar verschijnen. Ze erkende dat haar ziel bezweek als Hij sprak. Dat wil eigenlijk zeggen dat zij meende dat het vruchteloos was, omdat ze zichzelf te schoon achtte. Daarom bezweek haar ziel en ontbrak het haar aan vertrouwen. Ze zocht Hem, maar ze kon Hem niet vinden. Ze riep om Hem, maar Hij gaf geen antwoord. Nu scheen zij verloren, hoewel zij zichzelf te schoon achtte. De wachters vonden haar, toen ze in de stad rondgingen. Zij sloegen haar en verwondden haar. De wachters op de muren namen haar sluier van haar.

Dit is de grootste beproeving die de kerk van God in enig opzicht kan treffen: het missen van de tegenwoordigheid van God, zodat ze geen antwoord krijgen in hun beproevingen. Ja, wat deze beproeving zo groot maakt, is bovenal dat God er niet bij is of dat Hij niet verschijnt om hen te schenken wat zij in Hem menen te vinden. De bruid zag niet dat ze een Gast – Die echter Christus was - nodig had, omdat Hij niet verscheen met de schoonheid waarmee ze zelf gezegend meende te zijn. Toen zij echter de aangename geur die van Hem uitging gewaar werd, bezwoer zij de dochters van Jeruzalem om haar Liefste te vertellen dat ze krank was van liefde, als ze Hem zouden vinden, Hoogt. 5:8. Toen zij de lieflijke geur had geroken die Hij had achtergelaten, kon ze niet meer tevreden zijn zonder Hem. Zij zocht Hem niet in Babel, noch hoorde zij over Hem spreken in Egypte of Edom, maar zij ging tot de dochters van Jeruzalem. Daar vond ze Hem en Hij vroeg: “Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste?” Hoogl. 5:9. Vanaf vers 10 tot het eind van het hoofdstuk hoort u haar dan van Hem getuigen. Als zij Zijn lof zo heerlijk heeft bezongen zoveel als ze kon, vat ze alles kort samen: “*Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk.*” Maar vóór

Christus verscheen om Zich aan Zijn kerk te openbaren en hun ogen te openen, lagen ze gerust neer om te slapen. Ze meenden dat ze rechtvaardig, schoon en rein genoeg waren met alles wat ze ontvangen hadden.

Onderzoek uzelf goed, gij allen die zegt dat u God dient. Biedt u vol eigenwaan, geen onderdak aan deze Gast? Sluit u zo Christus niet buiten? Want niet lang daarvoor had deze kerk een heerlijker gezicht gezien en een dieper doorleefde kennis verkregen dan ik elders in het Oude Testament kan vinden. Dit blijkt uit het tweede hoofdstuk van het Hooglied van Salomo: *“Ik bezweer u, gij, dochters van Jeruzalem, die bij de reeën, of bij de hinden des velds zijt, dat gij die liefde niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het dezelve luster, Hoogl. 2:7.*

Nu Hij echter wakker is, wil zij nog steeds de deur niet voor Hem opendoen en Hem op enige wijze ontvangen. De oorzaak van alles is dat Zijn haarlokken vol zaten met nachtdruppen. Als Hij ze echter heeft afgeschud, vindt zij opnieuw dezelfde waarheid om uit te leven. U zult duidelijk zien hoe ze Hem niet met rust kan laten. *“Zijn linkerhand zij onder mijn hoofd, en Zijn rechterhand omhelze mij”*, Hoogl. 8:3. Deze woorden zijn duister, want de linkerhand van God wordt zelden gebruikt om het volk van God te omhelzen. Dat doet Hij alleen als Zijn haarlokken vervuld zijn met nachtdruppen. God neemt het deksel van ons gemoed op zeer luisterrijke wijze weg door de kracht van Zijn rechterhand, als Hij Zijn linkerhand onder Zijn hoofd heeft gelegd. Dan zal Hij niet opgewekt worden, tot het Hem behaagd. O, het is een van de rijkste teksten uit de hele Schrift. Het wil zoveel zeggen als: *“Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede, o God”*, Matth. 26:39.

Dat deze kerk haar Geliefde niet kent, is toch een droevige en onverwachte verandering. De profeet Jeremia zegt iets dergelijks over de dochters van Sion: *“Want ik hoor een stem als van een vrouw die in arbeid is, een benauwdheid als van één die in des eersten kinds nood is, de stem van de dochter Sions; zij hijgt, zij breidt haar handen uit, zeggende: o, wee mij nu, want mijn ziel is moede vanwege de doodslagers!”*, Jer. 4:31. O Sion, Sion! Waarom moet u vrezen terwijl de Heere in u verhoogd is? Ja, Hij heeft bij u willen wonen en Zich in u willen verheerlijken. Hij heeft de twee pilaren van Zijn Naam in het midden van u opgericht. Ja, zijn er grotere pilaren om Zijn Naam op de aarde te openbaren dan Wijsheid en Kennis? En kan er van Sion een heerlijker kenmerk gegeven worden dan dit: *“De vreze des HEEREN zal zijn schat zijn”*, Jes. 33:6?

O Sion, welke vesting kan sterker zijn dan de vreze des Heeren, dan de liefde van uw God? Want zo wordt hier getoond dat het geen slaafse vrees is en evenmin een ontzaglijke of benauwende vrees, Nee, dit is een vrees als hierboven is genoemd. Want wij kunnen deze vrees goed vergelijken met de liefde waarover de apostel spreekt, die de slaafse vrees verdrijft, 1 Joh. 4:17. God belooft bovendien dat Hij Sion zal beschutten: *“welker pinnen in der eeuwigheid niet zullen uitgetogen worden, en van welke zelen geen verscheurd worden,”* Jes. 33:20.

Dus Hij zal niet alleen een vurige muur zijn om haar te beschermen, maar Hij zal ook wraak oefenen over haar vijanden en haar twist twisten met hen die tegen haar opstaan. Iedereen zal zeker denken dat Sion gerust slaapt. Maar hier spreidt Sion haar handen uit en roept: *“O, wee mij; want mijn ziel is moede vanwege de doodslagers,”* Jer. 4:31. Het is alsof ze zegt: Mijn Trooster heeft mij verlaten, mijn Liefste is geweken, mijn vreugde is veranderd in bitterheid, mijn lied in droefheid, mijn vreugde in zuchten en geweën.

Dit verwoordt ze nog duidelijker: De HEERE heeft mij verlaten, en de HEERE heeft mij vergeten”, Jes. 49:14, als de profeet haar verlossing verkondigt en de opening van haar ogen. Dit kunt u lezen in de volgende verzen: *“Kan ook een vrouw haar*

zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks?” Nee, dan laat Hij haar zien: *“Ik heb II in de beide handpalmen gegraveerd.”* Hij vraagt haar hieraan te denken.

Zoals ik als eerder heb gezegd, de kerk van God en het volk dat Hij liefheeft met een onmetelijke en eeuwige liefde, kunnen zo radeloos zijn, dat zij menen dat de Heere met Zijn liefde helemaal van hen is geweken. Vaak beproeft Hij hun trouw en ijver voor Hem en Zijn Naam. Op andere ogenblikken bezoekt Hij hen met lijden vanwege hun afwijkingen en zorgeloze wandel. Maar zelden merk ik dat Hij hun hart niet de kracht geeft om op Hem te vertrouwen en te geloven dat hun verlossing van Hem moet komen. Dit beweegt hen tot een wandel, die een God Die zulke goede dingen voor hen heeft weggelegd, waardig is. Ik zou veel meer kunnen zeggen over de wijze waarop God met Zijn eigen volk handelt in dit leven. Ik zal hier echter niets meer over zeggen, tot wij spreken over de kinderen van God, hen die Hem lief zijn, verenigd in hun plicht.

2. Er is een tweede beproeving die in het bijzonder Gods geliefde kinderen treft, nadat zij getriomfeerd hebben en als het ware, heersen over hun vijanden als veroveraars en overwinnaars. Want de overste Leidsman van hun zaligheid zegt hun, dat ze moeten voortgaan en niet moeten vrezen. *“Noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel zal hen kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere”*, Rom. 8:38, 39. Welnu, hier ziet u dat de Schaapherder Zijn schapen leidt in de aangename welden van verzadiging. En nu kennen zij Zijn stem zo goed, dat ze niet naar vreemden zullen luisteren. Maar zij worden gelokt met alle schijnbare genoegens van vreemden, met ogenschijnlijk rijke beloningen, met beloften van vooruitgang, met alles wat bekoren kan. Toch zullen al deze dingen hen niet wegvoeren van deze grazige welden. Niets kan hen wegllokken van deze welde van verzadiging, waar hun dierbare Schaapherder tegenwoordig is, Die hen te zijner tijd eten geeft.

Daarom *zijn de gestolen wateren hun niet zoet, noch het brood dat in het verborgen gegeten wordt*, Spr. 9:17. Zij weten dat degenen die zich met zulke dingen ophouden en daarover spreken, hun deel zullen hebben met de ongelovigen. Dat zal veel minder kostelijk zijn dan hun rust en verzadiging. Want zij hebben een vermaak in de wet van de Heere, hun God, Ps. 1:2, Ze willen getuigen van Zijn Lof en heerlijkheid die openbaar komen in Zijn wondere werken onder de mensenkinderen. Zij willen anderen vertellen wat God gedaan heeft voor hen en voor het welzijn van hun ziel. *“Gij zult de schaamte uwer jonkheid vergeten, en de smaad uws weduwschaps zult gij niet meer gedenken. Want uw Maker is uw Man, HEERE der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden”*, Jes. 54:4, 5. Hij gebiedt hen: waak op, waak op, trek uw sterkte aan, o Sion! Trek uw sierlijke klederen aan, o Jeruzalem, gij heilige stad, want in u zal voortaan geen onbesnedene noch onreine meer komen. Schud u uit het stof, maak u op, zit neder, o Jeruzalem! Maak u los van de banden van uw hals, gij gevangene dochter van Sion!”, Jes. 52:1, 2. Al u opstaat uit het stof en niet meer stilzit, zal de Heere u verlossen van alle gevangenschappen die u hebben benauwd en u hebben doen huilen en wenen. U zult verlost worden van alle lasten die u ten onrechte hebt gedragen, want Hij heeft beloofd om de twist van Zijn volk te twisten. Daarom hoeven ze nu niet meer te vrezen wat hun lichaam zal overkomen, want het is hen genoeg te weten dat het goed zal zijn met hun ziel. Zij vrezen Hem *“Die, nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen”*, Luk. 12:5.

De wereld mag tegen hen woeden, hun naasten mogen hen benijden en hun familie en liefste betrekkingen hier beneden mogen spotten en schimpen. Is dit meer dan de overste Leidsman van uw zaligheid verdroeg voor u in Zijn lijden? Weet u niet dat u de livrei van uw Meester moet dragen, als u Zijn discipelen wilt zijn? Ja, misschien is deze livrei net zo diep rood geverfd als de Zijne aan het kruis. Is het niet genoeg dat de dienstknecht gelijk gemaakt wordt aan Zijn Meester, Joh. 15:20?

Gewis, iedere aardse dienstknecht zou het als een grote eer zou beschouwen, als hij een kleed mocht dragen dat gemaakt is van hetzelfde stuk stof als dat van zijn Meester. Dat geldt ook voor allen die uit ondervinding weten welke eer en welk loon voor hen is weggelegd aan het eind van hun pelgrimsreis. Niemand kan verhinderen dat zij die ontvangen.

Daarom zeg ik dat zij helemaal niet verwonderd behoren te zijn over deze dingen. Nee, al deze dingen zijn niet meer dan de prachtige kleren die alle gasten van de Bruidegom u moeten aantrekken. En dat moet u ook zeer gewillig doen, als ze u worden voorgelegd of gegeven. Zonder twijfel zal niemand een diamant verkiezen boven een kornalijn, (edelsteen) als hij de waarde van elk van beide kent. Dit zien wij ook bij allen die de liefde van Christus Jezus hebben gesmaakt en de verzadiging die er is in Zijn wegen. Zij delen ook in het loon dat ontvangen wordt wanneer Hij in waarheid en gerechtigheid erkend wordt op deze aarde, in tegenwoordigheid van Zijn vijanden. Zij zullen tonen dat ze kinderen van hun Vader en dienstknechten van hun Meester zijn. Deze rentmeesters weten dat hun Meester niet alleen bekwaam, maar ook gewillig is om hen die in Zijn wijngaard werken te doen delen in de overvloed van zijn aangename vruchten. Zij zullen ook aan anderen vertellen hoeveel liefde en toegenegenheid God hen heeft getoond, hoeveel vreugde te vinden is in het gehoorzamen van Hem en hoe veilig Zijn paden zijn. "*Haar wegen zijn wegen der liefelijkheid, en al haar paden vrede*", Spr. 3:17.

Zij die goed weten hoe vlak, effen en recht de weg des Heeren is, zullen daarin zeker een groot genoeg vinden. Zij vinden veel vermaak in het bewandelen van Zijn wegen. De luiaard roept echter uit: *er is een leeuw op de weg*, Spr. 22:13. Daarom zal hij zich niet buiten wagen, maar neerliggen en rust nemen. Hij zal zijn ogen nog wat meer toesluiten in zijn slaap of diepe rust. Hij wil zich liever aan gevaren blootstellen, zoals men vroeger zei, dan deze leeuw tegemoet treden die hem van al zijn wellustige begeerten en aardse geneugten zal beroven. Hij vergadert de onrechtvaardige Mammon van deze wereld door de eenvoudige mensen te bedriegen en zich de rechtmatige voorrechten van de arme, onschuldige en argeloze mensen toe te eigenen. Er blijft echter nog een zaak over, dat er een beer is die hij tegemoet moet treden. Deze zal hem op zijn minst bang maken en hem mogelijk verscheuren en verslinden.

Zij die enigszins geoefend zijn in het bewandelen van deze weg en zich hebben verblijd in de aangename zonschijn van Gods zeer heerlijke en ondoorgrondelijke liefde, zullen weten dat de morgen ook na de donkerste nacht licht zal brengen en de duisternis zal verdrijven. Hoe donker de wolk van Gods toorn ook is die zij op hun weg zien, het zal geen beer voor hen zijn. Nee, ze weten dat de zon erdoor zal breken, als ze voortdurend op deze weg blijven. Ook wijken ze niet van de strenge regels daarvan af. Geen gevangenis of kerker zal hen verschrikken, en evenmin enige aardse macht die tegen de waarheid is. Als aardse machten zich verheffen tegen de waarheid van God, zal hun leven hen niet dierbaar zijn, tenminste niet zo dierbaar dat ze niet liever van hun leven scheiden dan van de waarheid die ze ontvangen hebben. Ze zullen het licht geen duisternis noemen en de duisternis licht. Zo zouden ze Hem onteren van Wie ze weten dat Hij hen kan beveiligen in de meest boze en slechte tijden.

Mannen en vrouwen, let hier allemaal goed op. Leg elkaar geen last op door een onrechtvaardige en zondige wandel. Want dit is het doel van iedere christen: God mag niet onteerd worden door zijn wandel. Als u God hierin verloochent, moogt ge wel bevreesd zijn of Hij u niet zal verloochenen voor de engelen in de hemel.

Hoofdstuk 5

(II). De plichten die horen bij een christelijk leven en welke wetten of inzettingen in Israël onderwezen moeten worden en hoe deze betracht worden.

Nu moeten wij overdenken hoe wij deze heilige wetten moeten houden. Zoals ik heb laten zien in de wetten die al eerder genoemd zijn, moet u eraan denken dat de Wetgever heilig, rechtvaardig en goed is. Daarom zijn Zijn wetten ook vol van rechtvaardigheid, vrede, liefde, geloof, waarheid, lijdzaamheid, billijkheid, recht en vergeving. Wie deze wetten niet naleeft en vervult, zal uit dit heilige land verbannen worden en niet mogen delen in de gunst en vreugde van deze Wetgever. Laten wij daarom verstandig wandelen op de ons toebedeelde plaats in de korte tijd dat wij in deze zwakke tabernakel kunnen leven. Dan zullen we, wanneer wij rekenschap moeten gaan geven van al onze daden, tot Zijn troon kunnen naderen met alle vrijmoedigheid. Wij zullen Hem aangrijpen Die onze Gerechtigheid, Vrede, Heiligmaking en Verlossing is. Uit onszelf weten wij helemaal niet wat kwaad is. Doch is er geen rechtvaardigmaking in of door onze werken, die vloeit daar niet uit voort. Iedere inwoner van Sion moet de wil van Hem Die de Wetgever is, betrachten en doen. Dit zijn de plichten van de onderdanen van dit land. Toen de Israëlieten die niet betrachtten, en niet naleefden, werden ze in ballingschap gevoerd. Dit wordt in deze Psalm beschouwd als de oorzaak van hun verdriet, dat zo erg is dat het zich naar buiten openbaart.

Laten alle ballingen in deze ballingschap, die hun inwendige vrijheid waarderen, acht slaan op de volgende nodigheden en daarnaar handelen. Daaruit kunnen ze leren hoe ze hun verlossing kunnen uitwerken. Als ze deze Wetten gebroken hebben, kunnen ze wenen en zich van hun wegen bekeren door verstandiger te wandelen. Zo zullen zij verlost worden. Bekeer u, beter u en neem mijn raad toch ter harte en blijf niet stilzitten.

Richtlijnen voor mededeelzaamheid

(1) Eerst zullen wij tonen wat deze wetten zijn, opdat u zult weten hoe u ze onderhouden moet. Het eerste en grote gebod is: "Gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht." Het tweede is: "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf", Markus 12:30, 31. Het zijn geen verschillende geboden, maar alles is in een gebod verenigd. U kunt God nooit beter dienen, dan wanneer u uw arme naaste lief hebt. De arme kinderen van God, als ik het zeggen mag, hebben uw liefdadigheid nodig en niet Hij Die de Schepper van alles is. Want Christus zegt duidelijk tot degenen die aan Zijn rechterhand staan: "Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij geherbergd. Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen. Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan", Matth. 25:33, 36, 40.

(2) Als u God wilt loven op aarde, terwijl u hier verkeert, moet u eerlijk handelen met alle mensen. Zo goed als mogelijk moet u ernaar streven om anderen hetzelfde brood te geven als uzelf nu God hebt ontvangen. Laat uw hart u niet bedriegen, wanneer u anderen doet, zoals u wilt dat zij u doen. Ik zeg dat dit een heel belangrijke regel is, als die trouw wordt nagekomen. Laat uw hart u hierin toch niet bedriegen. Meen toch niet dat u dit doet, terwijl u hierin erg tekortschiet. Zo misleidt ge uzelf. Want ik ben van mening dat wij God alleen dan kunnen loven, als wij eerlijk handelen met alle mensen in alle zaken, alsook met buitenstaanders of andersdenkenden. Zo kunnen wij hen mogelijk overreden om hetzelfde te doen. Als u echter het tegendeel zou doen, zouden zij niet worden aangemoedigd om hetzelfde te doen, maar ook smalend en afkeurend spreken over de wijze waarop u God dient. Zo zouden allen die in dezelfde belijdenis wandelen, in opspraak gebracht worden. En dat niet alleen, maar de Naam van uw God zou ook onteerd worden. Ik vraag alle ware belijders om niet te vertragen in het goedgevoelen, opdat de heidenen ons niet zullen veroordelen in die grote dag van het oordeel. Houd u niet bezig met het kwaad van uw dagen, maar neem de aanwijzing van de Psalmist ter harte: *“Wie is de man die lust heeft ten leven, die dagen liefheeft om het goede te zien? Bewaar uw tong van het kwaad, en uw lippen van bedrog te spreken”*, Ps. 34:13, 14. En het is goed voor ons om de waarheid te spreken en te doen. Zoals ik al gezegd heb, is het de enige manier om Gods eer te vermelden. Wat in het verborgen wordt gedaan, is alleen gericht op onze eigen ziel. Het is een samenspraak tussen God en ons over het welzijn van onze ziel. Wat wij echter voor mensen doen, is tot Gods eer of oneer.

(3) Zo zegt Christus: *“Hebt acht, dat gij uw aalmoes niet doet voor de mensen om van hen gezien te worden”*, Matth. 6:1. Hij gebiedt u niet om niet meer voor het oog van de mensen te geven. Wij moeten niet alleen geven, omdat de mensen het zien. Dat moeten wij niet tot ons voornaamste doel maken. Als wij geven om door de mensen geprezen te worden, hebben wij ons loon al ontvangen. Als wij geven voor het oog van duizenden mensen, moeten wij net zo veel geven als wanneer er niemand bij staat. Wij moeten alleen geven om hun gezinnen te onderhouden, in de wetenschap dat wij slechts rentmeesters zijn en dat onze Meester het van ons kan wegnemen als dat Hem behaagt. Want het is gegeven, opdat wij de hongerigen voeden en de naakten kleden. Wij moeten voorzien in de noden van hen die in moeite zijn. In zulke gevallen zou het net zozeer het hunne als het onze moeten zijn, want wij zijn er slechts rentmeesters van. Als de Heere merkt dat wij het niet getrouw uitdelen naar Zijn wil, kan Hij het in een ogenblik uit onze handen nemen. Dan kan Hij ons oproepen om rekenschap te geven van ons rentmeesterschap. Let echter op de woorden van de apostel Johannes: *“Zo wie nu het goed der wereld heeft, en ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?”* 1 Joh. 3:17. Het is niet zo, dat ik hieruit afleidt dat de liefde van God aanwezig is in ieder die de armen helpt, maar wees zeker van dat God Zich zo in Zijn volk openbaart. Sommigen zullen de armen helpen, omdat hun vaders hen daarin zijn voorgedaan. Ze willen hun goede naam niet verliezen, maar proberen die hoog te houden onder de mensen. Anderen zullen aan de armen geven, omdat ze bepaalde mensen willen overtreffen die net zoveel bezittingen hebben als zij. Dan zullen zij hen prijzen. Maar ach, het doel van de christen is veel hoger dan dit alles! Want u kunt al uw goederen geven tot onderhoud van de armen of uw lichaam overgeven om verbrand te worden. Als u echter de liefde niet hebt, zal het u niet baten, 1 Kor. 13:3. Ja, de penning van de weduwe, Mark. 12:43, 44, is meer dan dit alles, hoe weinig het ook moge zijn. Als u uw gift in deze schatkist werpt, moet u dat niet tot uw vaste fundament maken. Het is niet genoeg om te geven, u moet geven

met uw hele hart, ja alsof u uw gave aan de Heere schenkt. Dit is één van de duidelijkste blikken dat wij ware christenen zijn. Zoals u gewillig en met vreugde moet geven, moet u ook goed toezien op uw aalmoezen. U moet niet doen, alsof het u niet uitmaakt hoe of wanneer u ze geeft. Evenmin moet u doen als velen in onze dagen, die naar te vrezen is, het werk des Heeren achteloos doen. De dienst van God wordt maar al te vaak beschouwd met zeer grote zorgeloosheid. Wij bekommeren ons alleen om uiterlijk vertoon en ceremoniële gebruiken.

(4) Ik zeg dat u zich moet toeleggen op goede werken. Ja, onderzoek hoe u deze moet doen, opdat u God daarin zult verheerlijken, opdat u zult strijden voor Zijn zaak en Zijn Naam zult verhogen. Hij moet de voortreffelijkste van allen zijn. Daarom beveelt Christus: *Maar als gij aalmoes doet, zo laat uw linker hand niet weten wat uw rechter doet*, Matth. 6:3. Blijkbaar is er dus een linkerhand die tegenovergesteld is aan de rechterhand en die nieuwsgierig nagaat hoe u uw aalmoezen geeft. Het is een linkerhand die al gauw zal zeggen dat uw daden door de mensen geprezen worden. Daarom beveelt Christus ons om toe te zien, dat onze aalmoezen in het verborgen gedaan worden. In het volgende vers zegt Hij dat ook duidelijk: *“En uw Vader, Die in het verborgen ziet, Die zal het u in het openbaar vergelden”*, Matth. 6:4.

Deze linkerhand is een lid van hetzelfde lichaam als de rechterhand uit het voorafgaande hoofdstuk. *“En indien uw rechterhand u ergert, houwt ze af, en werpt ze van u”*, Matth. 5:30, opdat uw hele lichaam niet in de hel zal geworpen worden. Ik wenste wel dat wij in deze tijd niet te veel van zulke handen zouden hebben onder de belijders die zich meer bekommeren om hun eigen eer in de dienst van God voor de mensen dan om de eer van God of de hulp van anderen die in nood zijn.

(5) Ik smeed u dringend om u uw hart goed te doorzoeken en grondig te onderzoeken, opdat u van het verzuim van al deze dingen berouw moogt hebben, “zolang het dag is” Joh. 9:4. God zal uw zonde ten slotte openbaar maken. Wees daarom voorzichtig in alle werken van barmhartigheid, als u God daarin wilt verheerlijken en er zelf enig profijt uit wilt trekken. Doe ze “uit een rein hart, en uit een goed geweten, en uit een ongeveinsd geloof”, zoals Paulus beval aan Timothéüs. Iedereen moet zich verplicht weten om dit zorgvuldig na te aan. Dan zult ge uzelf niet bedriegen om een loon te verwachten, dat u al van de mensen ontvangen hebt. Bij hen zocht u dat immers, toen ge uw gift gaf? Ik moet erkennen dat u hierin erg dicht bij het doel kunt komen in uw eigen oog. U kunt de hongerigen voeden, de naakten kleden en de verdrukten helpen. Dat is een zeer goed werk, als het gedaan wordt met een goed oogmerk. Maar hoe kunt u zeggen dat u dat doet met een goed doel of dat u Gods eer beoogt, als ge uzelf het meest bedoelt bij het geven van uw aalmoezen? Hoe kunt u dat zeggen als u uw eigen eer op het oog hebt en hoopt dat de mensen u ervoor zullen prijzen?

Nee, bedrieg uzelf niet, want niemand kan twee heren dienen. Hij zal tekortschieten jegens de één of de ander. God wil dat u Hem volkomen dient of Hij zal geen van uw werken aannemen. Hij wil niemand naast Zich hebben. Omdat Hij alles geschapen en geformeerd heeft, wil Hij in alles de hoogste eer krijgen, in u en in alle andere mensen. Dit kan zijn tot uw eeuwig geluk, maar Hij kan ook Zijn macht over u openbaren tot uw verderf. Neem u daarom voor om goed toe te zien, als u de eer van God verwacht of enige liefde hebt tot Zijn Naam. Doe Zijn werk ge willig en ijverig. Wees op uw hoede dat de duivel u niet in enige zaak misleidt door een van zijn sluwe listen. Dan zal het u geen goed meer doen. Want hij zal alle gelegenheden gebruiken om u te verstrikken in uw werken van barmhartigheid. Hij weet namelijk dat dit één van de grote pilaren is van de strijd van de gelovige.

(6) U behoort ook gewillig te zijn om uw aalmoezen te geven. Let erop hoe u ze geeft. U moet daartoe echter ook bereid zijn. U kunt namelijk wel zeggen dat u bereid bent om ieder mens in nood te helpen, maar als uw geweten u zegt dat sommige arme mensen het moeilijk hebben en u hun nood niet verlicht, is dat verkeerd. De apostel zegt: ‘Doe alle dingen met alle toegenegenheid.’ *“Want ik weet de volvaardigheid uws gemoeds, van welke ik roem over u bij de Macedoniërs, dat Achaje van over een jaar bereid is geweest; en de ijver, van u begonnen, heeft er velen verwekt”*, 2 Kor. 9:2. De apostel spreekt over hun bereidheid om te geven tot leniging van de nood van hen die het moeilijk hebben. Ja, hij drukte dit anderen op het hart, opdat ze naar dit voorbeeld zonden wandelen, omdat ze niets waren wat profijtelijker is in dit leven. Dit is een van de meest wezenlijke kenmerken van een christen. Zo zegt Paulus: *“De ijver, van u begonnen, heeft er velen verwekt.”* U belijdt dat u de liefde van God ontvangen hebt, daarom zeg ik u, dat ge uw liefde ook overvloedig moet betonen aan uw broeders. Christus zegt: *“Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken”*, Matth. 5:16.

God is de Vader van zulke liefde en Hij zal zich niet schamen om hen te erkennen die dit werk gewillig en nauwgezet doen. Hierin vertonen wij namelijk Zijn beeld, want Hij zegent ons overvloedig uit eigen vrije wil. Zo staat er geschreven: *“Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid,”* Jak. 1:18. En als Hij zo goed voor ons zorgt, zouden wij dan onze best niet doen om Hem te dienen?

Zo leest u in de Psalmen: *“Ziet, de Bewaarder Israëls zal niet sluimeren, noch slapen”*, Ps. 121: 4. Hij is bereid om Zijn zegeningen en weldaden over ons uit te storten, want Hij weet *“wat gij van node hebt, Matth. 6:8.* Het is alsof Hij ijverig heeft onderzocht wat onze behoeften zijn en deze dingen bewaart tot wij ze nodig hebben. *“Want een iegelijk die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, die zal opengedaan wenden”*, Matth. 7:8. Als u dus maar naar de bron wilt gaan om overvloedig te drinken, zal deze voor u niet toegesloten worden, tenzij u een giftige kruik meebrengt. Zo zult u uw eigen ondergang bewerken en een smet werpen op de bron.

(7) Ik hoop dat u wilt erkennen dat Zijn liefde hierin net zo groot is als in alle andere dingen. Zonder twijfel zouden de mensen nauwgezet en gewillig een God dienen die goed voor hen is, als ze zich om hun eigen welzijn bekommerden. Ik wenste wel dat in deze, ene zaak de woorden van de apostel praktijk werden voor u, hoewel hij toen over iets anders sprak: *“Want de liefde van Christus dringt ons”*, 2 Kor. 5:14. Iemand die beweert dat hij meer dan anderen heeft ontvangen, zal dat zeker bij alle of veel gelegenheden aan anderen laten zien. Ik zeg dit niet om iemand ervan te weerhouden om zo heilig mogelijk te wandelen. Ik weet echter dat Gods liefste kinderen door een zonde verrast kunnen worden. Niemand kan een dergelijke zonde vergeten zonder diep berouw of grote droefheid van liet hart. Men zou graag de tijd uitkopen door verborgen berouw of openbaar onderwijs aan anderen, als dat mogelijk was. Ik vrees echter dat dit in deze tijden een te verheven levenswijze is. Wees er echter van verzekerd dat dit niet meer is dan in iedere belijdende christen gevonden zou moeten worden. Als u uw hart ernstig onderzoekt, zult u merken dat het geen onverschillige zaak is om Christus te belijden en te erkennen dat u Zijn knecht bent. U moet Zijn wil doen, als u waardig geacht wil worden om zo’n Meester te dienen, zoals ik u hierna duidelijk zal laten zien.

(8) U moet bereid zijn om te geven en erop letten hoe u geeft. Dat moet u namelijk

gewillig doen. U moet echter ook gul en vrijgevig zijn. Met uw liefdadigheid moet u geen verderfelijke schatten vergaderen voor uzelf om een adellijke bezitting of zelfs een klein huis daarvan te kopen. Dat moet u ook niet doen als u ziet dat uw arme broeders in nood zijn.

Een overleden geleerde sprak een voortreffelijk woord, toen de diakenen van de gemeente bij hem kwamen om geld te vragen. Zij stelden dat het noodzakelijk was om voor zo'n goed werk vrijgevig te zijn. Ze zeiden *dat niets belangrijker was dan het herstel van de Tempel des Heeren*. Hij antwoordde dat het nodig en verantwoord was voor God en mensen. Hij waarschuwde hen echter ook, dat ze de dode tempel niet voor een levende tempel moesten aanzien, want dan zouden ze geen van beide doelen verwezenlijken.

Zo wil ik allen die met hun daden en gehoorzaamheid aan Gods wil, belijden dat ze God dienen, aansporen om goede acht te slaan op zichzelf. O, dit ze zich niet bedriegen en de dode tempel versieren met allerlei overbodige zaken, terwijl de levende tempels missen wat noodzakelijk is om levend te blijven. Ik beschouw het als mijn plicht om u duidelijk de waarheid te zeggen. Ik vrees dat dit in onze dagen niet zo vaak gebeurt. Vanwege de liefde die ik tot u heb in Christus Jezus, zou ik wensen dat het anders was met velen van u. Als u namelijk de levende tempel van God niet herstelt, zal de geestelijke gehoorzaamheid in geen enkel opzicht aangenaam zijn. Het is niet genoeg om te zeggen "des Heeren tempel, des Heeren tempel, des Heeren tempel," maar u moet laten zien dat de tempel van de Heere u ter harte gaat. Een geveinsde belijdenis of een vergulde vorm zullen u en mij niet baten op de oordeelsdag. Wij belijden dat wij meer ontvangen hebben dan anderen. Laten wij dan ook rechtvaardiger en trouwer wandelen dan zij doen, opdat wij hen niet met onze tong veroordelen, terwijl wij onszelf met onze daden veroordelen voor God en mensen. Wij kunnen namelijk ijverig schijnen voor God in het oog van de mensen en denken dat wij dat zijn. Let echter op de woorden van Salomo: "*Er is een weg die iemand recht schijnt; maar het laatste van die zijn wegen des doods*", Spr. 14:12. En Jesaja zegt: "*Waar toe zal Mij zijn de veelheid uwer slachtoffers, zegt de HEERE; Ik ben zat van de brandoffers der rammen, en het smeer der vette beesten*", Jes. 1:11. God begeerde niet zoveel van deze ceremonieën, maar Hij zag uit naar de vrucht ervan. "Laat af van kwaad te doen. Leert goed te doen, zoekt het recht, helpt de verdrukte, doet de wees recht, handelt de twistzaak der weduwe. Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE, al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol", Jes. 1:16-18. Als wij deze offeranden wier de Heere brengen, neemt Hij ze aan en zal Hij Zich in ons verblijden. Als wij echter zouden vergeten om deze offeranden mee te brengen, kunnen wij beter wegblijven. Anders naderen wij tevergeefs tot God en verwachten wij een zegen, terwijl er geen voor ons is weggelegd. Wanneer een mens meent dat hij oprecht in Christus gelooft en de werken van liefdadigheid niet doet, zal dat net zoveel uitwerken als wanneer een bouwer een toren probeert te bouwen met een enkele steen. Vergeet niet wat Jakobus over zulke mensen zegt: "*Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, alzo is ook het geloof zonder de werken dood*", Jak. 2:26. Het is waar dat u kunt geloven dat er een God is. Dat deed Farao, de koning van Egypte, ook. "De HEERE is rechtvaardig", Ex. 9:27. Toch wilde hij Hem niet gehoorzamen of de dienst van de afgoden vaarwel zeggen, tot de Heere hem en zijn leger te gronde richtte in het midden van de zee. U kunt ook lezen over Nebukadnézar in Daniel 3. Hij geloofde dat Daniels God de Heere van de koningen was. Toch richtte hij een beeld op, in weerwil van de godsdienst van Daniël.

(9) Zoals ik al eerder heb gezegd, het is niet genoeg om geloof te hebben. U moet een werkzaam geloof hebben, een levend geloof, een standvastig geloof, een oprecht en mededeelzaam geloof. Zoals Paulus zegt: “Die spaarzaamlijk zaait, zal ook spaarzaamlijk maaien, en die in zegeningen zaait, zal ook in zegeningen maaien. Een iegelijk doe, gelijk hij in zijn hart voorneemt; niet uit droefheid of uit nooddwang; want God heeft een blijmoedige gever lief”, 2 Kor. 9,: 6, 7.

Het is niet zo dat God de noden van Zijn kinderen niet kan vervullen zonder uw hulp. Maar weet dat Hij u zal beproeven, o mens. Hij zal toetsen hoever uw liefde tot uw zwakke en hulpeloze broeder reikt. God gebruikt ons niet omdat Hij ons nodig heeft, maar omdat het Hem genoeg schenkt wanneer Hij ziet dat wij onze talenten gebruiken. Ook moeten wij zo aan de hele wereld laten zien dat wij een volk zijn met een God Die heerlijker is dan alle goden in liefde, toegenegenheid, vrijgevigheid en kracht. Hoe zouden alle mensen onze God smaden en neerzien op onze godsdienst, als ze ons losbandig zagen wandelen. Zij zouden gemakkelijk kunnen zeggen: ‘Kijk, hoe werelds en ijdel dit is voor mensen die belijden dat ze in een hoger en helderder Licht wandelen dan wij. Ze laten hun broeders gebrek lijden aan brood en water. Zelf kunnen ze zulke nutteloze snuisterijen dragen en zulke grote huizen bouwen, dat wij het zonder woning moeten stellen.’

Ik zeg dat deze dingen wel gedaan mogen worden. Laat de minder noodzakelijke dingen echter zitten. Weet dat het leven van uw arme broeder in Gods oog even kostbaar is als uw eigen leven. Uw ijdele wandel geeft uw vijanden reden om u te beschimpen, uw broeders te belasteren en te spotten niet de verheven Naam van onze God. Als u echter stipter, wijzer en mededeelzamer bent in uw wandel, zal de mond van al deze mensen gestopt worden. Ze zullen uw godsdienst aanprijzen, met waardering spreken over uw metgezellen en de lof verkondigen van de Naam van God, door Wie u geroepen bent. Als u belijdt dat u een knecht van God bent, moet u wandelen in de wegen van de Godzaligheid. Beschouw het niet als uw plicht, maar als uw levenswerk om een liefdevolle handreiking te doen aan allen die zorgen hebben en gebrek lijden. U zult namelijk een waardig loon ontvangen voor uw werken. God heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, Rom. 8:32. Dan kunt u het toch niet beneden uw waardigheid achten om Hem te dienen van uw goederen, of beter gezegd, Zijn eigen goederen? U zult als een onrechtvaardige rentmeester openbaar komen als u de knechten van uw Meester laat sterven van gebrek, terwijl Hij genoeg eten voor hen gegeven heeft. Als u waarde hecht aan de liefde van uw Meester, zou u liever van het ene einde van de wijngaard naar het andere einde wandelen om te zorgen dat al uw mededienstknechten hun eten op het juiste moment krijgen. Als u Zijn wil doet, zult u daar ten slotte zeer voor geprezen worden, want Hij zal u voor altijd opnemen in Zijn gezin en u zult met vreugde en blijdschap heersen tot in eeuwigheid.

Geestelijke strijd

(1) Welnu, wie dit werk der liefde doet, moet zichzelf in zijn hart niet meer bedoelen dan God. Want de duivel zal altijd een traditie of gewoonte blijven zoeken waarin u uzelf kunt opbouwen. Als u dit werk ter hand neemt, zal hij een list zoeken om u voor te houden, zodat u in alles wat u doet in enig opzicht wankelmoedig wordt. Hij weet dat dit een van de sterkste forten is die een christen kan verkrijgen voor zijn woning, als deze waarlijk wordt gebouwd. Want zonder deze standvastigheid is het onmogelijk om de hele wapenrusting van God aan te trekken. U behoort deze wapenrusting aan te doen, want hoe kunt u anders zeggen dat u uzelf gewapend hebt met de waarheid, als u de God van de waarheid niet hebt gehoorzaamd? Of hoe kan iemand zeggen dat

gerechtigheid zijn borstwapen is, als hij het werk van zijn Meester niet uitvoert en Zijn geboden niet gehoorzaamt? Ja, hoe kan iemand zeggen dat zijn voeten geschoeid zijn “met bereidheid van het Evangelie des vredes”, Ef. 6:15, als hij wandelt in duistere en donkere wegen? Alleen als u uw voeten geschoeid hebt met het Evangelie, zult u wandelen in de wegen van het Evangelie. Welnu, Christus is de ware en rechtvaardige Weg, Die daarin beschreven wordt. Hij heeft Zich niet te hoog geacht om Zijn leven voor ons te offeren. Zo kunt u geen grotere liefde tonen, dan wanneer u uw leven geeft in gehoorzaamheid aan God door Christus.

(2) Tevens moet u het geloof gebruiken als schild. Als u de duivel poogt te weerstaan, zult u overwonnen worden, tenzij u ook liefde met u meeneemt. Want de duivel zal spoedig een plek vinden om zijn pijlen op te richten, als u de liefde achterlaat. Dit kunt u opmaken uit de woorden van de apostel: “Ik zal u uit mijn werken mijn geloof tonen”, Jak. 2:18. Dan kunt u de helm der godzaligheid opzetten en het zwaard des Geestes ter hand nemen, want *“gelijk Hij Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gijzelven heilig in al uw wandel”*, 1 Petrus 1:15. Elders lezen we: *“hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander”*, Joh. 13:35. In de Galatenbrief worden deze vruchten van de Geest genoemd: “liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid”, Gal. 5:22. U zult tevergeefs menen dat u de duivel kunt weerstaan, als u niet uw hele wapenrusting, ja, de hele wapenrusting van God aantrekt, Ef. 6:11, want anders zal hij u in een of ander opzicht verwonden.

Wie in dit gevecht verwickeld is of strijdt tegen deze vijand, moet zeer ijverig onderzoeken wat zijn pad kandoorkruisen. Uw vijand gaat namelijk dagelijks rond en probeert u te misleiden. Als u strijdt tegen leugen en bedrog, moet u ervoor waken dat hij u niet overwint. U moet met op eigen kracht vertrouwen in uw strijd en u in uw schuilplaats terugtrekken. Zo zult u uw eigen fort en vesting verzwakken. Zo zal hij u ook, wanneer ge uzelf versterkt tegen ongerechtigheid, een schijnbare gerechtigheid voorhouden. Daarbij moet u zeer waakzaam zijn. Anders zult u daarmee meer vergenoegd zijn dan met enige gerechtigheid die u hebt verkozen, wanneer u uw gerechtigheid niet bevindelijk kent. Hij zal proberen u te misleiden om te denken dat u rechtvaardiger bent dan anderen. Zo neemt hij Gods werk uit Zijn handen, opdat uw werk ijdel zal zijn. Of hij zal wat onkruid zaaien onder uw tarwe, zodat u graag uzelf bedoelt, wanneer u gerechtigheid omhelst. Zijn onkruid lijkt namelijk zeer op de echte tarwe. Daarom is het moeilijk om deze uit het onkruid te vergaderen, tenzij u hiel goed weet hoe de tarwe smaakt. Misschien ijvert u voor het Evangelie van God door al zijn aanslagen te weerstaan. Weet dat hij daarom vijanden zal ophitsen, zo wel onder uw schijnbare vrienden als onder uw openlijke vijanden. Als u hen niet door zijn toedoen een verkeerd oordeel over hen vormt, zal hij proberen uw verstand te verduisteren, zodat u uw kennis verkeerd gebruikt. Als het mogelijk is, zal hij dit voor uw ogen verbergen. Als hij echter bemerkt dat u zo waakzaam bent dat hij u niet kan overwinnen, zal hij u onder Gods toelating nog meer beproeven. Dan kan hij u in de gevangenis werpen of uw leven nemen, vanwege uw grote ijver voor het Evangelie.

Maar weet dat God u, als u zover gebracht bent, niet zal verlaten, hoewel u voor een tijd onder een wolk kunt verkeren. De zon zal echter doorbreken en de duisternis in korte tijd, ja, in een ogenblik verdrijven. Gelukkig is hij die alle andere verzoeken overwint en daarmee aan ieder getuigenis geeft van zijn trouw. Ik zal hier meer over zeggen, maar nog niet op dit moment. Zo moet echter voort blijven gaan want u hebt in uw aanhoudende waakzaamheid nog niet gezien hoe moeilijk dit is.

(3) Wij zullen nu bespreken waarop de vijandschap van de satan zich het meest richt. Hij probeert ons ervan te weerhouden *dat wij geloven in de overste Leidsman van onze Zaligheid en van Hem al onze kracht verwachten*. Hij spant zich in om ons te misleiden, als wij het wapen van het geloof opnemen. Zo zal hij proberen onze gedachten op onze eigen kracht te vestigen, zodat wij op onze eigen overwinningen vertrouwen. Hij zal elk hoekje van uw hart verzoeken, als hij een mogelijkheid ziet om binnen uw muren te komen onder het voorwendsel van vriendschap. Zijn doel is u te misleiden en dit wapen te ontnemen, omdat dit het beste wapen is ter verdediging. Hiermee kunt u al zijn vurige pijlen uitblussen. Zo bewaart u uw kostelijke juweel voor al zijn duivelse misleidingen, want als hij u dit schild van het geloof ontfutselt door een sluwe list, zal hij naar zijn believen over u kunnen zegevieren. Hij weet dat hij degenen die het zwaard des geloofs dragen tot hun verdediging niet hoeft aan te vallen. Ik zeg dat hij geen van deze mensen te sterk kan worden op de gebruikelijke manier die indruist tegen hun godsdienst. Ook kan hij geen geregelde strijd blijven voeren tegen hen die hun geloof echt gegrond en gevestigd hebben op de liefde en kracht van Christus Jezus. Het ontbreekt hem echter niet aan vleiers, mensen die schijnbaar vreugde vinden in de waarachtige en kostelijke navolging van de waarheid in hun uiterlijke wandel en belijdenis. Ze doen dit echter met een ander oogmerk. Daarom moet een soldaat in de christelijke oorlog niet alleen strijden tegen kennelijke wankelmoedigheid, maar ook tegen ogenschijnlijke standvastigheid, met vrijmoedigheid en onbeweeglijkheid. U moet iedere gedachte onderzoeken die zich aan u opdringt en leggen naast de toetssteen van het Woord van God voordat u deze toelaat. Als u niet waakzaam bent, kunt u misleid worden, want de duivel kan zich voordoen als een Engel des lichts en veel doen wat u onwaarschijnlijk acht. Hij kan net zo getrouw en godsdienstig zijn als de Schriftgeleerden en de Farizeeën. Hij wil echter niet dat u iets aan God toeschrijft, alsof het van Hem komt of dat u Zijn eer zoekt als u een goed werk doet. Uw geloof moet overeenstemming zoeken tussen gebeurtenis en uitkomst, anders *lijkt* het slechts op het ware geloof. Zo riep het volk eertijds: ‘vrede, vrede’, terwijl de Heere niet van vrede had gesproken. Ja, hij probeert zijn doel zo listig te bereiken. Hij bedriegt de profeet en het volk. Zo handelde hij ook listig met de Schriftgeleerden en de Farizeeën, want in veel opzichten hielden ze de *schijn* van het ware geloof op. Dat was gebouwd op aalmoezen, de vervulling van de wet en langgerekte gebeden. Maar ze gaven hun aalmoezen om van de mensen gezien te worden en daarom ‘misten ze hun loon’. Zij ontvingen de toejuichingen van de mensen. Ze hielden de wet in veel opzichten nauwgezet, zoals in het geven van de tienden van de munt, de dille en de komijn, Markus 23:23. Ze deden echter weinig om de onderdrukten te ondersteunen en de zaak van de armen te bepleiten. Ze wilden hun geweten rein houden voor God door veel te bidden. Onder de schijn van Godsvrucht aten ze de huizen van de weduwen op. Hoewel ze Godvruchtig schenen voor het oog van de mensen, vond God weinig Godsvrucht in een van hun werken.

Want het is niet zo gemakkelijk als velen schijnbaar denken om christen te zijn of *als Christus te zijn*. Als u uw geloof bouwt op een andere Rots dan de dood en opstanding van Christus, neemt u niet aan deze strijd deel. U kunt geen geloof oefenen zonder goede grond. Ik zeg dat u met dit schijn geloof ook alle andere schijn moet uittrekken en neerhalen. U moet geloven dat deze gerechtigheid dezelfde wortel en spil heeft waarmee wij gekroond worden om het lijden van Christus. Anders kunt u niet op goede gronden geloven.

We moeten onszelf niet bezwaren met grote belemmeringen, wanneer wij over God denken. Hoe scherp ons oog ook is, het kan de dingen die zo helder en heerlijk worden geopenbaard niet zien en nog veel minder geloven. Waarachtig geloof is niet gebouwd

op onze eigen verdiensten. Al zulke gedachten zijn een aanval op de echte grond van het ware geloof en zijn daar zeer mee in strijd. Merk op wat de apostel Paulus zegt over het ware geloof: *“En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is; Welke God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in deze tegenwoordige tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende degene die uit het geloof van Jezus is”*, Rom. 3:24-26. Christus wil niet dat u uw geloof voor een deel op eigen werk grondt. Hij heeft alle vijanden veroverd die ons naar believen gevangennemen, door voor ons te lijden en de Goddelijke toorn van Zijn Vader te stillen. Hij is een verzoening Die voor ons tussentreedt bij Zijn Vader, opdat Hij alle verschillen zou wegnemen die een vreedzame en volmaakte vereniging en eenheid tussen ons en onze God belemmerden. Zo kan God zowel Zijn Vader als onze Vader zijn. Hij kan zowel Zijn God als onze God zijn en Zich in ons als Zijn broeders verheugen. Wij zijn met Hem verenigd door wat Hij voor ons heeft ondergaan, opdat wij samen de menigvuldige liefde van God zouden bekendmaken en Zijn Naam met lofzangen zouden eren. Met dit doel is Christus voor ons tussengetreten bij de Vader. Maar Hij wil niet dat wij geringschatten wat Hij voor ons heeft gedaan, en alzo onszelf bedriegen. Veracht de spot, smaad en hoon niet die Hij voor onze overtredingen gedragen heeft. Wij zouden eeuwig hebben moeten omkomen, als Hij niet tussen onze zonde en de toorn van Zijn Vader was gaan staan. Hij deed voor ons wat wij niet voor onszelf konden doen. Daarom wil Hij dat wij Hem erkennen als *“de overste Leidsman en Voleinder des geloofs”*, Hebr. 12:2.

(4) U moet dan ook strijden tegen alle schijn van het kwaad en tegen alles wat strijdig is met deze grond van uw geloof. Ik zal het echter aan u overlaten om te onderzoeken hoeveel van deze gasten u onderdak biedt, terwijl u meent dat ze uw vrienden zijn. Als God het toelaat, wil ik hier nog iets over zeggen in het vervolg van deze verhandeling. U hebt. U behoort uzelf ook te verzetten tegen alle eerdergenoemde listen van deze afgunstige en nog sluwere vijand. U moet echter ook strijden tegen alle listen waarmee hij u in uw liefdadigheid wil verstrikken. Hij zal namelijk niet nalaten om te pogen u door sluwheid te sterk te worden, als dat mogelijk is. Misschien ziet hij dat het ijdel is om u op andere manieren te verzoeken. Hij zal u groot gewin en genoeg beloven. Ja, hij zal u bekoringen en verlokkingen geven die de hele wereld kan bieden. Misschien overtuigt hij u wel dat u al deze dingen kunt vasthouden en toch werken der liefde kunt doen. Het deert hem niet met hoeveel schone schijn ge uw liefdadigheid omgeeft. Wees er echter zeker van, dat Hij zijn pijlen zal richten op de wortel ervan. Vooral als u deze werken doet tot Gods eer, zal hij tegen u ten strijde trekken. Daarbij gebruikt hij uw hoogmoed en zelfzucht. Wanneer u hem schijnbaar tegenstand biedt, terwijl u hem versterkt, kunt u net zo goed uw wapens neerleggen. Dat doen wij als wij enige lof toebrengen aan een vrucht van mensenverbeelding, terwijl God alleen deze lof waardig is. Wij houden deze in grotere eer en achting dan God heeft bevolen. Dit zal een hard woord zijn voor veel belijders, maar toch is het waar. Jeremia gebruikt hiervoor een opmerkelijke uitdrukking. Het volk wilde zich niet laten afbrengen van het offeren van *“wierook aan de koningin des hemels”*, Jer. 44:25, (Engelse vert.) Het diende goden van hun eigen verbeelding. Zo zei de apostel dat *“er vele goden en vele heren zijn. Nochtans hebben wij maar één God, de Vader, uit Welke alle dingen zijn”*, 1 Kor. 8:5, 6. En zoals u ergens anders leest, zijn er mensen die *“het scheepsel geëerd en gediend hebben boven de Schepper, Die te prijzen is*

in der eeuwigheid, amen”, Rom. 1:25. Hij verwoordt dit duidelijk in de voorgaande verzen: zij “hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods veranderd in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk mens, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende gedierten”, Rom. 1:23. De apostel had ook gezegd dat ze zichzelf dienden door zich de eer toe te brengen die God Zelf toekomt. Daar vonden ze vreugde in. Ze hadden meer vermaak in vogels en viervoetige en kruipende beesten dan in de Schepper, van Wie zij hun leven gekregen hadden. Om die reden zegt Paulus: “Daarom heeft God hen ook overgegeven in de begeerlijkheden hunner harten tot onreinheid, ons hun lichamen onder elkander te onteren”, Rom. 1:24. Wees er echter zeker van dat God hen niet ongestraft wilde laten, toen ze zich zo van Hem afkeerden, zoals u kunt lezen in vers 20, 30 en 31 van dit hoofdstuk. Als God mensen overgeeft aan hun eigen lusten en de begeerten van hun eigen hart, gaat het met hen van kwaad tot erger. Tenslotte zijn ze de slaaf van hun eigen lusten. Ze zien wel dat ze handelen tegen de regels van het natuurlijke verstand, maar ze willen dat pad niet verlaten. Ze hollen maar door en leven voort van het ene kwaad in het andere. Van het hoereren en hun vuile lusten komen ze tot hebzucht, boosaardigheid en zo tot moord en twist. Ze beseffen niet dat ze verbondsbrekers worden. Zoals de apostel zegt, zijn ze “zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijken, onbarmhartigen”, Rom. 1:31.

Daarom zeg ik dat u zich moet hoeden voor afgodendienst. U moet zich niet bezighouden met het aanbidden van deze en dergelijke goden. De apostel zegt het duidelijk: “Welker God is de buik, en welker heerlijkheid is in hun schande”, Filipp. 3:19. Vestig uw geloof op de regel die God heeft voorgeschreven. Dan zult u de strijd kunnen aangaan met de duivel in zijn sluwste plannen. Zorg er dan echter goed voor dat u voortdurend waakzaam bent, opdat u bij Gods komst gereed zult zijn.

(5) Als u de wil van de Vader wilt doen, en dus heilig en rein wilt leven, moet u ook onderzoeken wat Zijn geboden inhouden. En meent niet dat ge uzelf in veiligheid kunt brengen met dwaze inbeeldingen en schone woorden, door onbeschaamd bij uzelf te rade te gaan in de slechtste zin van het woord, door het een kleine zonde te achten wanneer u God krenkt of ingaat tegen *Zijn geboden van liefde en liefdadigheid, vrede en waarheid*.

Als uw wandel hiermee in strijd is, kunt u belijden wat u wilt, maar wanneer uw daden en uw voornemens overeenkomen met alles wat u beweert te doen volgens uw dwaze, extreme ideeën, hecht ik daar geen enkele waarde aan, zelfs niet al zou u beweren dat u heilige of engel bent. Want als mensen zo lichtvaardig wandelen, dat hun eigen hart hen veroordeelt, zal God hen zoveel te meer veroordelen. Hij ziet en weet wat verborgen is. Gelukkig is hij die met Salomo alle dingen kan beproeven, zonder zijn hart ergens op te zetten. Ik heb het over het dienen en verafgoden van iets wat lager dan God is. Zo iemand kan zich er stoutmoedig in verheugen dat niet alleen duivelen aan hem zijn onderworpen, maar dat zijn naam ook geschreven is in het Boek des Levens. Hij kan de lagere machten van de wereld beproeven en onderzoeken, hoewel hij niet met de heidense filosofen zal instemmen dat de beelden daarvan aanbeden moeten worden. Deze filosofen zeggen dat deze voor hen een afbeelding zijn van hun goden. Het dienen van God bestaat in het ontbloten van het hoofd, het besprenkelen met heilig water, uiterlijke boete, uiterlijke verfraaiingen voor onze gebeden, welluidende muziek, het branden van waskaarsen, het luiden van klokken, en het versieren van tempels, altaren en beelden. Hiervoor is bijzondere aandacht en gepaste houding vereist, zeggen ze.

Die Gods wil doet, worden door de Geest geplant als een wijnstok in de tuin van Jehovah. Ze zijn net als een bij die honing kunnen zuigen uit de distel, en de

kamperfoelie als een zeldzamere plant beschouwen. Wie hierin echt geworteld is, zal weten wat ik in al het overige bedoel. Deze mensen wandelen en handelen niet bij de zon, de maan of een minder helder licht. Zij erkennen dat er een hoger en heerlijker Licht is, dat hen in alle dingen de weg wijst. Zij kunnen alle dingen beproeven en laten proefondervindelijk zien dat ze de eer zoeken van Hem die alle dingen regeert en bestuurt naar Zijn welbehagen, ook als het Hem behaagt ze te veranderen. Ze zijn altijd aan Hem onderworpen. Voor ons oog geeft Hij hen echter het ene ogenblik een heerlijkere glans dan het andere. Hoe kan de heerlijkheid van iets blijken, als die niet geopenbaard wordt? O, gelukkig is hij die als een bij naar distels kan gaan en daaruit voedsel kan zuigen, net zozeer als uit de liefelijkste bloemen, hoewel deze mooier zijn om te zien!

Hieruit blijkt een onderscheidende en een beproevende, onderzoekende geest. Wie de honing herkent als hij deze proeft, hoeft niet bang te zijn dat hij bedrogen uitkomt. Wie met zijn ogen onderscheidt wat honing is, heeft nog minder te vrezen. Evenals de wesp zal hij loeren op het bijennest, terwijl hij de zuiverste honing uit de bloem kan zuigen, wanneer de prikkel in het nest te bitter voor hem is. Zo houdt de slang gewoonlijk ook de bij en de wesp op een afstand, hoewel ze allen een angel hebben. Laten wij opmerken dat het mindere door het meerdere verzwolgen of anders verdreven moet worden. Driemaal gelukkig is hij die waarlijk is onderworpen aan de Verzwelger van alle dingen.

Hij alleen kan voor ieder mens, ja, alle mensen bepleiten wat echt en onbetwistbaar belangrijk is. Wat uit zichzelf groeit, wordt dadelijk geënt in deze stam. Het blijft, hoewel de koude vorst schijnbaar een eind maakt aan de schoonheid van onze belijdenissen. De vorst dringt echter niet tot de wortel door. Wij zullen zoveel sap vasthouden, dat onze takken weer zullen bloeien in het juiste seizoen. Zoals de filosofen leren, zal de zon niet het hele jaar op dezelfde plaats staan, waar hij ondergaat. Hij zal blijven voortgaan in zijn koers of baan en niet terugkeren. Alsof hij bang is voor krachten die hem kunnen boeien op zulke momenten, zoals blijkt aan onze horizon, De kracht die hij in maart verkrijgt, wordt hem in september weer ontnomen. De luisterrijke vertoning van zijn hete stralen in juli wordt overschaduwed door de zwakke aanwezigheid van de zon bij de nadering van januari. Toch blijft de zon voortgaan, hoewel hij steeds verdreven wordt door zijn meest krachtige vijanden. Zo is het ook niet hem die oprecht waarde hecht aan het werk der genade en de weldaad die Christus heeft verworven en gekocht voor allen die Hem zullen geloven en Hem aannemen in Zijn dood en opstanding. Ik bedoel een mens die waarlijk beseft wat de waarde en het gewicht is van de dood en het leven van Christus voor allen die een aandeel daarin genieten. Hierdoor wordt alles weggenomen wat hem belemmert om daar een juist zicht op te hebben en zo vervolgt hij zijn weg. Hij acht zichzelf gelukkig hij iedere slap die hij aan zijn reis toevoegt. Hierin ziet hij dat hij terrein wint. U hoeft zo iemand niet aan te sporen om waakzaam te zijn, want het kan hem niet ontgaan wanneer hij terrein wint en verliest. Iedereen kan goed van hem spreken en hem verzekeren dat hij vrede heeft, maar als hij zijn hart onderzoekt en een hoekje ontdekt dat niet met bezemen gekeerd is, zal hij zeker niet tegen zichzelf zeggen dat hij vrede heeft. Hij zal de bezem van rechtvaardigheid en waarheid nemen en het zorgvuldig uitvegen. Hij zal het helemaal rein maken van binnen, want hij kan niet slapen voor hij zijn huis schoon heeft.

Een geestelijk mens kan niet slapen als hij weet dat er een dief in zijn huis is, die alle gelegenheid zal gebruiken om hem te beroven. Hij zal echter eerder zijn kostbaarste juwelen opbergen, zodat ze hem niet ontnomen worden, als hij de dief niet uit zijn huis kan verdrijven. Maar als deze veilig opgeborgen zijn en er geen dief in het huis

is, zal hij toch waakzaam zijn, als een die een schat bezit die hem veel vreugde verschaft, opdat niemand onverwacht in zal huis zal inbreken en hem het voorwerp van zijn vreugde zal ontnemen. Zo is het met de waakzame christen die weet dat er een dief in zijn huis is. Hij moet wel het ergste vrezen, zolang de vermoedelijke vijand binnen zijn muren verkeert. Als hij weet dat er geen vijand is en hij alle mogelijke vijanden aan een grondig onderzoek heeft onderworpen, zal hij echter toch op zijn hoede blijven. Hij zal zijn deuren gesloten houden, of hij nu thuis is of elders. Hij kiest zorgvuldig zijn raadgevers uit, omdat metgezellen al gauw op zijn rijkdom uit zijn. Of hij nu thuis is met de Heere of in de beroering van zijn geest, hij zal ervoor waken dat een vreemde zich niet vermengt met zijn blijdschap, Spr. 14:10) en hem zo berooft van die vreugde waarin zijn ziel het meest bestendige genoegens vindt. Niemand kan hem afbrengen van deze waakzaamheid, als hij eens de liefde van God heeft gesmaakt tot zijn verzadiging.

(6) Ik denk niet dat het genoeg is om verzadigd te zijn of over verzadiging te spreken, maar ik spreek, tot hen die echt verzadigd zijn. Christus zegt tegen de Samaritaanse vrouw: “Wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten.” Joh. 4:14. Later zegt Hij tegen de Joden: “*Uw vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn, en zij zijn gestorven. Dit is het Brood, dat uit de hemel nederdaalt, opdat de mens daarvan ete en niet sterve. Ik ben dat levende Brood, dat uit de hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven*”, Joh. 6:49-51. Velen smaken iets van dit brood in velerlei opzicht. Toch waken ze nooit om te voorkomen dat de honden het uit hun mond eten en van hen afpakken, terwijl ze hen voeden met oude kost, namelijk ajuinen en knoflook. Deze mensen worden in de gelijkenis beschouwd als het zaad dat in steenachtige grond gevallen was, “waar het niet veel aarde had; en het ging terstond op, omdat het geen diepte van aarde had. Maar als de zon opgegaan was, zo is het verbrand geworden”, Matth. 13:5, 6. Een ander deel bracht echter veel vrucht voort in de oogsttijd.

Daarom zeg ik, dat hij die in dit leven een strijd voert, waakzaam moet zijn als de vijand zijn muren wil bestormen en neerhalen. Deze vijand steekt de spot met zijn wapens en vergiftigt hem met zijn schijnbare genoegens. Hij ligt op de loer om hem aan te tasten, zoals een visser aas uitwerpt om zijn beoogde prooi te vangen. Hij zal u haken niet lokaas voorhouden, dat in uw ogen kostelijk is en heel goed past bij uw gesteldheid. Om zijn eigen doelen beter te verwezenlijken, zal hij u zo mogelijk doen delen in verschillende kostelijke lekkernijen. Als u overgehaald wordt om met hem te handelen, zal hij liever handel drijven met een bescheiden winst dan het contact met u verliezen. Hij is tevreden, als u weinig waarde hecht aan uw woord, als u God dient vol eigenwaan of uit gewoonte, of als u gelooft omdat anderen zeggen dat het waar is, terwijl u daarvan niet in uw eigen hart verzekerd bent. Omdat anderen het echter zeggen, gelooft u het. U weet namelijk zeker dat die mensen het niet zouden zeggen, als het niet zo was.

Ach, mijn arme vrienden, u hebt geen andere grond voor uw geloof dan een ander u geeft. U stelt uzelf tevreden met wat anderen zeggen en vraagt niet of het naar Gods heilig Woord is. Dit is u tot een voorbeeld gegeven. U weet helemaal niet waarop u uw geloof richt. U bent net als de Israëlieten, die Mozes volgden omdat ze zagen dat God door hem veel wonderen werkte. Maar toen Mozes langer op de berg bleef dan zij dachten, wisten zij meteen niet meer wat ze moesten doen. Ze gaven Aäron de opdracht een god te maken die hen zou voorgaan, Ex. 32:1. Ze verkeerden veertig jaar onder zijn prediking, maar er wordt er van hen gezegd dat ze de wegen van God niet

kenden. Psalm 95. Veel schrijvers verklaren dat ze een bijzonder volk waren vanwege hun goede werken, maar ik vind zoiets niet vermeld in de Schrift. Daarom wil ik zeggen, hoe het mij voorkomt. Ik weet dat velen een afkeer zullen hebben van mijn bevindingen, maar ik zou graag willen dat ze opmerkten dat het niet hetzelfde is wanneer een volk gelukkig wordt door eigen gehoorzaamheid of door Gods onbeperkte genade en vergeving.

(7) Israël werd gelukkig gemaakt door Gods liefde en mededogen met hen in de woestijn, maar niet door hun verdienste. Er is een groot verschil tussen Gods liefde tot een volk en de gehoorzaamheid van een volk aan God. Daarom wil ik graag dat ieder ernstig overdenkt bij het lezen of horen, bij welke gelegenheid en op welk ogenblik de woorden werden gesproken, en onder welke bedeling het volk toen verkeerde. Ook moet ieder overdenken van welke mate van het geloof het volk toen erfgenaam was, in de wetenschap dat dit hun werkelijk geschonken zou worden. Want als uw vijand u in de val kan lokken, zal hij zo mogelijk spoedig nog krachtiger worden. Hij had een appel voor Eva om Adam mee te misleiden. Hij vervulde Kain met gekrenkte trots, zodat hij Abel vermoordde, Gen. 12. Uit vrees ontkende Abraham dat Sara zijn vrouw was. Voor Lot was er een feestmaal, zodat hij hoereerde met zijn twee dochters. Jakob werd vervuld met begeerte, zodat hij zijn broer geen schotel linzenmoes wilde geven, tenzij hij zijn eerste boorterecht aan hem zou afstaan, Gen. 25. Daarna vreesde hij dat God hem de zegen van Izak niet kon schenken, tenzij hij zijn oude vader bedroog. David werd door hoogmoed gedrongen om het volk te tellen en wekte zo Gods ongenoegen op. Voor Simson was er een mooie Delila, die zijn dood zou kunnen bewerken. Ik zou nog wel meer van dergelijke listen en snode plannen kunnen noemen, die de duivel heeft gebruikt. Dat blijkt in het Oude en Nieuwe Testament, waarnaar ik u verwijs. Gelukkig is hij die waakzaam en goed bewapend is, gereed om elk van zijn aanvallen te beantwoorden, opdat hij zich mag verheugen over al zijn werken. Hij heeft de overwinning behaald door nauwgezet te leven naar de regel van zijn Zaligmaker, Die hem bewaart en beschermt. Hij weet dat hij staat door Zijn kracht, Hij slaat acht op Zijn strengste en zwaarste geboden en houdt die enkel tot lof van zijn Vader. Hij weet dat hij in geen geval een koninkrijk zoekt dat van dit leven is. *“Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij, en doen de waarheid niet”*, 1 Joh. 1:6. Want dan noemt hij God wel Vader, terwijl hij God niet kent. Dan zal God zijn werken niet erkennen.

Er zijn mensen over wie ik veel heb gehoord die de Schrift niet kunnen verdragen, als ze gaan doen wat zij beraamd hebben. Ze zullen zeggen, dat ze God wel zullen vragen of ze het wel of niet mogen doen. Omdat ze het zo graag willen, verdraaien ze de betekenis en de bedoeling van de Schrift naar hun geloven, of zoals het hen het best schikt. Ze voelen zichzelf veilig genoeg, als ze God maar vragen of Hij hen hierin wil leiden. Toch luisteren ze mogelijk niet eens naar de woorden die God op dat ogenblik tot hen spreekt. Ze doen liever wat hen - naar hun mening - van pas komt. Het is niet zo dat zij ogenschijnlijk niets van de Schrift willen weten, maar in die gevallen schijnt de Schrift moeilijk voor hen te zijn. Onder het mom van godsdienst zullen ze daarom die dingen doen, die niet redelijk of billijk zijn en waarvan de Schrift nergens spreekt. Dit is precies hetzelfde als wanneer ze God zouden vragen of ze zomaar een mens mogen vermoorden. Als ze dat wilden en God hen geen teken zou geven, geen wonder zou doen en hen niet dadelijk zou straffen, zouden ze vrij zijn om dat te doen.

De duivel bedriegt een mens heel erg, als hij hem beweegt om te bidden of God hem ergens in wil leiden, terwijl zijn gemoed geheel gericht is op het kwade. Ik zeg dat het een van de hoogst denkbare beledigingen is waarmee wij Gods toorn kunnen

opwekken. De Schrift zegt namelijk dat de gebeden van de goddelozen de Heere “een gruwel zijn”, Spr. 28:9. Het gebeurt in onze dagen maar al te vaak, want veel mensen stellen zich tevreden met een formuliergebed, terwijl ze zelfs niet één smeekbede ervan begrijpen. Ze weten evenmin of de begeerde zaak naar Gods wil is. Hij heeft ons die bekendgemaakt tot onderwijs. Ze proberen echter de wil van God in overeenstemming te brengen met de dingen die goed voor hen zijn. Als de wetten van de mensen hen niet strafbaar stellen, menen ze dat ze niets te vrezen hebben. De lof en de goedkeuring van de grote rabbi's van deze tijd zijn hun deel en ze kijken niet verder. Mozes verkoos echter “liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben”, Hebr. 11:25.

Maar zij die een koninkrijk zoeken in deze wereld, bekommeren zich niet of nauwelijks om hun toekomstige vreugde. Ze menen dat het altijd goed met hen zal gaan. Ze denken namelijk dat het nu beter met hen is dan met de rechtvaardigen en ze zien geen verandering. Gods liefde betekent voor hen net zoveel als voor alle andere mensen. Zoals David zegt, bloeien ze “als een groene inlandse boom”, Ps. 37:35. Zij bemerken Gods ongenoegen niet, evenmin zien ze enige verandering. Daarom gaan ze gerust voort en volharden ze in hun eigen wegen, zoals de Psalmist zegt: “God zal horen en zal hen plagen, als die vanouds zit, sela; dewijl bij hen gans geen verandering is, en zij God niet vrezen”, Ps. 55:20.

Het is niet genoeg te denken dat u veilig bent, omdat u geen verandering ziet. God kan u voor een tijd met rust laten in dit leven. Wees er echter zeker van dat u op de laatste dag rekenschap zult moeten geven. Dan zullen al uw werken door het vuur beproefd worden om te zien of ze dat zullen doorstaan. Alles wat wij in dit leven gedaan hebben, moet gebracht worden voor de rechterstoel van God. Daar zullen de woorden van 's werelds groten ons niet helpen en zullen onze vroegere vrienden geen borg voor ons kunnen zijn, maar recht zal recht zijn en genade zal genade zijn. God kan geen van beide terzijde schuiven.

Vertrouw niet op de vermogens van de groten der aarde of op de vermeende vriendschap van enig mens, want uw eigen geweten zal u moeten vrijspreken of anders aanklagen. Daarom zeg ik dat u beter de vriendschap van al uw schijnbare vrienden kunt verliezen, dan uw grootste Vriend onrecht doen. Want als Hij gedwongen wordt om uw vijand te zijn, zal Hij u meer kwaad doen dan al uw andere vrienden u goed kunnen doen.

(8) Verdraag het lijden van Christus. Het zal u weinig nut doen, als u onrechtvaardige gasten binnenlaat. Verlies daarom liever alle vrienden die u in dit leven vooruit zouden kunnen helpen, ja, zelfs uw rechterhand, dan het gevaar te lopen dat u buiten de hemd gesloten wordt. Geen enkele andere vriend, afgezien van uw geweten, moet rekenschap geven van uw werken in dit leven. Dat moet u zelf doen, hetzij van goede of kwade werken.

“Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone paarden zoekt, dewelke, hebbende een parel van grote waarde gevonden, ging heen en verkocht al wat hij bid en kocht dezelve”, Matth. 13: 15, 16. Zo zal iemand die ooit de liefde van God gesmaakt heeft, liever zijn vader en moeder en alle andere schijnbare vrienden verlaten dan deze Parel verliezen of tegen de waarheid handelen. Toch geeft Christus op geen enkele wijze aan kinderen de raad om hun aardse ouders ongehoorzaam te zijn, als het mogelijk is om hen tevreden te stellen en te gehoorzamen. Hij raadt hen eerder om God waarlijk te gehoorzamen door Zijn geboden te onderhouden. Naar Zijn bevel moeten wij die houden. Niemand kan menen dat hij in Gods gunst de geboden bewaart, zolang hij onrechtvaardig handelt

met andere mensen.

Voor zover ik mij herinner, hebben sommige heidenen eens gezegd dat ze oordeelden dat de God van de christenen geen goede god was, omdat zij ontrouw waren jegens elkaar en onmenselijk met hen handelden. Het is een bedroevend teken als zij die een voorbeeld zouden moeten worden voor anderen, waarnaar zij kunnen wandelen, tot een smaad worden en hun God onteren. Beter gezegd, zij onteren de God der waarheid in hun handel met de mensen. Ik heb nooit gelezen dat Christus of Zijn discipelen ons een soortgelijk voorbeeld nagelaten hebben. Ze zouden beter voorbeelden van de kudde kunnen zijn en geen heren over Gods erfdeel. Ze moeten geen aanstoot geven aan Jood of heiden, 1 Kor. 10: 32. Het is beter om te tonen dat wij de Naam van God proberen te eren door oprecht en volkomen eerlijk met de mensen te handelen.

Zo staat er van de profeet Daniël vermeld: “Toen zochten de vorsten en de stadhouders gelegenheid te vinden tegen Daniël vanwege het koninkrijk; maar zij konden geen gelegenheid noch misdaad vinden, dewijl hij getrouw was, en geen vergrijping noch misdaad in hem gevonden werd. Toen zeiden die mannen: Wij zullen tegen deze Daniël geen gelegenheid vinden, tenzij wij tegen hem iets vinden in de wet zijns Gods”, Dan. 6: 4, 5. Trouw is een voortreffelijk sieraad. Hoewel zij die dit dragen misschien wel door de mensen vervolgd worden, zullen ze toch door God staande gehouden worden.

(9) O, laten wij ons niet inbeelden dat wij lopen in de geestelijke loopbaan, als wij niet eens gedaan hebben, wat zedenpredikers beschouwen, als niet minder dan hun plicht. Dan zal hetzelfde wee ons deel worden dat is uitgesproken over de Schriftgeleerden en de Farizeeën, omdat ze meenden dat ze rechtvaardiger waren dan alle mensen in hun tijd en voor de schijn lange gebeden deden. Daarom zouden ze een des te zwaarder oordeel ontvangen, Markus 23:14. En u weet dat u op geen enkele wijze God meer kunt tergen dan door tot Hem te bidden met uw eigen behagen op het oog. U laat zo slechts een vloek op uw eigen hoofd neerdalen. Wanneer gij bidt, moet u echter altijd de volgende aanwijzingen ter harte nemen,

1. Begeer met Gods hulp alle eigen bedoelingen en oogmerken uit uw hart te bannen, opdat u zult leren wat de wil van God in de Schrift is.
2. Vraag uzelf eerlijk af of de zaak die u begeert niet ten nadele is van iemand anders. Handel echter zoals u zou wensen dat anderen met u handelen, als ze in uw situatie verkeerden.
3. Zorg ervoor dat u evenveel barmhartigheid bewijst in uw werken, als u wenst dat God u op de oordeelsdag zal bewijzen.

Als u merkt dat uw daden in overeenstemming zijn met al deze punten, mag u er zeker van zijn dat u een antwoord, dat is een zegen, van de Heere zult ontvangen.

Merk slechts op hoe vreemd mensen in onze dagen doen, als zij in het gebed tot God naderen. De een bidt om het herstel van een zaak, de ander om de vernietiging ervan. De een wil iemand anders vervolgen omdat hij God niet aanbidt zoals hij dat zou wensen. De ander zal proberen het leven van andere mensen te nemen, omdat ze God niet willen dienen op de wijze die recht is in zijn oog. U beschouwt de godsdienst slechts als uw mantel. Dan hecht u geen waarde aan de regel waarnaar u behoorde te handelen.

6. Hoofdstuk. Gebruiken, en tegenwerpingen beantwoord.

1ste gebruik tot onderrichting

O Engeland, Engeland, hebt u vergeten waarover de profeet klaagde? Zij naderen tot God met hun mond, maar hun hart houdt zich ver van het betrachten van Zijn wegen. O, dat ik u zou kunnen doen verstaan wat tot uw vrede dient, want nu is het verborgen voor uw ogen. Dan zou u zeker erkennen dat God een God van vrede en van liefde is en niet de denkbeeldige god die Hij in de ogen van de meeste mensen is. Dan zou u leren verstaan dat gehoorzaamheid beter is dan offerande en opmerken dan het vette der rammen. *“Wie is dan Paulus, en wie is Apollos, anders dan dienaars, door welke gij geloofd hebt, en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk gegeven heeft? Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven”*, 1 Kor. 3:5, 6. Wij kunnen veel beter ophouden te belijden dat wij God dienen dan doen alsof wij zeer godsdienstig zijn, terwijl wij wandelen in de wrede beginselen van de wereld. *Want wie een discipel van Christus wil zijn, moet zijn kruis opnemen en Hem volgen.* Hij moet dezelfde wegen bewandelen als Christus. Hij moet zich niet omkeren om op te pakken wat in zijn eigen belangen is en dat meedragen. Als hij dat doet, loopt hij het gevaar dat de bruiloftsmaal voor hem gesloten wordt. Misschien zal hij niet verlost worden van de vele verzoekingingen met de verdorven vijand van de mens, maar hij moet zijn kruis opnemen en voorttrekken door vervolgingen, verdrukkingen en kruisen in heel dit leven. Hoe meer hij zijn Meester probeert te dienen, hoe meer verachting zijn deel zal zijn. Niermand zal hem echter kunnen beschuldigen van onrecht jegens God of mensen. Overal waar Christus een kerk heeft, zal de satan proberen een steen te leggen. U mag ver gaan, u kunt een schone tabernakel bouwen met vergankelijke stenen en delen in de liefde van de mensen zonder de haat van de duivel te ondervinden, als u echter gaat zien wat uw taak is en wat u moet bouwen, zal hij u zeker proberen te kwellen en uw loon zo onaangenaam mogelijk maken. Hij zal zorgen voor een Kain om Abel te vervolgen. Hij heeft een Ismaël voor Izak, een Ezau voor Jakob, tien broers die tegenover Jozef staan en hele steden en volken die tegen de profeten en de apostelen ten strijde trekken. Hij liet Christus niet zonder verzoekingingen. Ik heb het u al eerder gezegd. Het moet u niet zo deren wanneer u een valse profeet bent in de ogen van anderen, als u zich bij dit gezelschap wilt voegen en één van hen wilt zijn. Maar doe wat al uw voorgangers gedaan hebben. Acht het uw vreugde dat u dit niet uit hun handen hebt verdiend. Misschien wordt u met Mozes en Daniël een *tovenaar* genoemd. Misschien wordt u verweten dat u, net als de profeten, overal tegen bent. Misschien zal men zeggen dat u net als Christus en Zijn apostelen de gewoonten verandert, dat u een godslasteraar bent, een wijnzuiper, een zot of een sabbatschender. Beschouw het als een vreugde om deze verwijten te verdragen, maar zorg ervoor dat u er niet één van verdient. Laat echter zien dat u Zijn vrienden bent door te doen wat Hij u heeft bevolen. Laat dan de wereld maar woeden en de duivel naar zijn goeddunken zijn dodelijke gif spuwen, God zal u een tegengif geven.

Als u gebracht bent tot volkomen kennis, zodat o de liefde van God in Christus Jezus hebt ervaren, mag u geenszins uw eerstgeboorterecht verkopen voor alle ogenschijnlijke vooruitgang en verbetering waarmee enige verleider u zal proberen te misleiden. Kijk naar de tak en u zult gewoonlijk zien hoe die door de wortel wordt gevoed. Als de tak voedsel krijgt uit een inwendige bron of groeit aan de waterkant, zal ze groen zijn, ook als de regenbuien niet zo vaak komen als vroeger. Wie niet weet hoe hij met Christus moet lijden, heeft ook nooit geleerd zich met Hem te verheugen.

Wie de Zijne is, weet hoe hij beide moet doen.

Maar laat niemand mij in dit opzicht verkeerd begrijpen. Denk niet dat ik hieruit afleid dat ieder die lijdt, wel voor Christus moet lijden. Ik moet erkennen dat ik bijna nooit heb gelezen over een zedenprediker die kon lijden voor de leer die hij verkondigde, als hij dat op enige wijze kon voorkomen. Als hij het lijden niet kan ontlopen, zal ieder mens eerder kiezen voor datgene waarin hij de meeste ervaring heeft. Zo zal een filosoof kiezen voor zijn filosofie of een maarschalk voor zijn avonturen in de strijd. Gelukkig is echter de mens die zijn leven net zo gewillig kan afleggen als behouden voor zijn Heere en Meester met gepast ontzag voor Zijn eer en heerlijkheid, terwijl hij niet zichzelf bedoelt of zijn eigen eer zoekt. Ik weet dat velen bezwaren zullen uiten tegen deze woorden. Laten ze dit echter weten, zoals ik concludeer dat de Schrift redelijk is, moet ik ook vaststellen dat het onmogelijk is om met het zedelijke verstand van de mens de diepten van de Schrift te doorgronden.

2^e gebruik tot vermaning

Ik moet oorlog wel als een modeverschijnsel beschouwen in onze dagen. Maar als ik probeer deze gewoonte te veranderen, zal ik me blootstellen aan het oordeel van de mensen. Laten wij echter staande houden dat de Schriften waar zijn en het verschuldigde respect daarvoor hebben. Dan mag u van mij vinden wat u wilt. Ik zal hierover kort zijn en u slechts verwijzen naar de woorden van Christus die Hij Zijn discipelen naliet: *“Keer uw zwaard weder in zijn schede; want allen die het zwaard nemen, zullen door het zwaard vergaan. Of meent gij, dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen bijzetten? Hoe zouden dan de Schriften vervuld worden, die zeggen, dat het alzo geschieden moet?”* Matth. 26:52-54. En de apostel zegt: *“Want de wapenen van onze krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot nederwerping der sterkten, dewijl zij de overleggingen ter neerwerpen, en alle hoogte die zich verheft tegen de kennis van God”,* 2 Kor. 10:4, 5. Dit gaat verder dan het werk van een stoffelijk zwaard: *“U benaarstigende te behoeden de enigheid des Geestes door de band des vredes”,* Ef. 4:3.

In Jakobus lezen we: *“Vanwaar komen krijgen en vechterijen onder u? Komen zij niet hiervan, namelijk uit uw wellusten, die in uw leden strijd voeren? Gij begeert en hebt niet; gij benijdt en ijvert naar dingen, en kunt ze niet verkrijgen; gij vecht en voert krijg, doch gij hebt niet, omdat gij niet bidt. Gij bidt en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij het in uw wellusten doorbrengen zoudt. Overspelers en overspelersessen, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld”,* Jak. 4:1-4.

En in het eerste boek van de Kronieken zult u ook lezen: *“Maar God heeft tot mij gezegd: gij zult Mijn Naam geen huis bouwen, want gij zijt een krijgsman, en gij hebt veel bloeds vergoten”,* 1 Kron. 23:3. Het type van de ware tempel kon niet met bloed gebouwd worden. Daarom kan de ware tempel van God zeker niet gebouwd worden door bloed of strijd, maar moet dat in vrede gebeuren. Egypte is niet rechtvaardig genoeg om de tempel des Heeren te bouwen, hoewel het een gesel voor Edom kan zijn, zoals Nebucadnézar een gesel voor Israel was.

Ik zal geen bezwaar inbrengen tegen een zwaard ter verdediging, omdat ik heb gezien dat alle openbaringen van God niet allemaal aan één mens gedaan zijn. Ik kan echter nergens vinden dat enige discipel van Christus een stoffelijk zwaard moet gebruiken. Wie een discipel van Christus is, bouwt aan de ware tempel. Wie deze tempel bouwt, moet geen wraak oefenen over zijn vijanden. Hij moet zijn zaak echter aan de Heere toevertrouwen, aan Wie de wraak toekomt. Christus gebiedt ons om onze vijanden te

vergeven, opdat wij geen wraak zouden zoeken, waar God dat niet doet. Wij zijn namelijk geneigd om te veroordelen, waar God rechtvaardigt en zelf op Zijn rechterstoel plaats nemen.

Zijn er boodschappers van God die niet zo zijn veroordeeld door hun tijdgenoten? Wij moeten mis niet schuldig maken aan deze zonde. Daarom waarschuwt Christus ons om niet te oordelen, opdat wij niet geoordeeld worden. “Hij staat, of hij valt zijn eigen heer”, Rom. 14:4. Het is ons verboden om te oordelen, zoals blijkt in Johannes: “Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt een rechtvaardig oordeel”, Joh. 7:24. Geen enkel mens kan in veel gevallen naar het aanzien oordelen, zonder te twifelen of zijn oordeel rechtvaardig is. Wij kunnen Gods liefde niet afmeten. Daarom moeten wij onszelf niet beter achten dan anderen, opdat wij niet te gering zullen denken over de waarde van Christus’ lijden.

Ik vind echter geen gronden in de Schrift voor *een aanvalsoorlog*.

Mogelijk kan iemand mij een Schriftplaats daarvoor aanwijzen na de dood van de Testamentmaker, want toen werd het testament van kracht. In dat geval zal ik hem daarom niet veroordelen. Ik heb van Christus niet geleerd anderen te vleien. “*Die met vleing den vrienden wat aanzegt, ook zijner kinderen ogen zullen versmachten*”, Job 17:5. En in Spreuken lezen we: “Openbare bestraffing is beter dan verborgen liefde. De wonden, des liefhebbers zijn getrouw; maar de kussingen des haters zijn af te bidden”, Spr. 27:5, 6.

Tegenwerping.

Maar, zal iemand misschien tegenwerpen, waarom beval Christus de soldaten niet om hun wapens neer te leggen? Ze kwamen bij Hem om te vragen wat ze moesten doen en Hij vermaande hen niet, om hun werk na te laten. Hij gelastte hen echter om niemand overlast te doen en tevreden te zijn met hun bezoldiging.

Antwoord.

Ik antwoord dat ieder die dit deel van zijn plicht volkomen nakomt, eerlijk rekenschap kan geven van zijn daden. Merk echter op, dat Hij Die hun raad geeft, ook gebiedt dat ze hun vijanden moeten liefhebben.” Maar Ik zeg u: hebt uw vijanden lief; zegent ze die u vervloeken; doet wel degenen die u haten; en bidt voor degenen die u geweld doen, en die u vervolgen, opdat gij moogt kinderen zijn uws Vaders, Die in de hemelen is”, Matth. 5: 44, 45. Ik geloof echter dat Christus geen van Zijn discipelen ooit de raad gaf om ten strijde te trekken tegen Zijn ergste vijanden of om te vechten voor een koninkrijk van deze wereld. Wij kunnen beter, als dat moet, bukken onder de verdrukkingen die de wereldlingen ons aandoen. En met Zijn raad aan de soldaten bedoelde Hij dat zij hun verplichtingen moesten nakomen en hun commandanten eerbiedigen of trouw moesten zijn aan hun belofte. Hij wilde daarmee niet zeggen dat God oorlog goedkeurt. Want Christus veroordeelt degenen voor wie zij vchten als mensen die alleen voor deze wereld leven. Hoe kan hun zaak dan goed zijn? Toch wilde Hij de soldaten niet de raad geven om hun contract te verbreken, maar om eerlijk te handelen. Dan zouden de mensen die Hij bestrafte vanwege hun onrechtvaardigheid, Hem nergens van kunnen beschuldigen, in raad of in daad.

Vraag. Welk verschil is er tussen de rechtvaardigen en de goddelozen? Ligt dat niet uitsluitend in hun daden, in het eren of onteren van God?

Antwoord.

Het getuigt van grote eigenwaan om te denken dat wij in geestelijk opzicht rechtvaardig zijn, als wij dat in zedelijk opzicht niet zijn. Hoe kan enig mens zich geestelijk noemen zonder de wet der zeden te houden? Want wat openbaar komt van het han-

delen tussen mensen onderling, is uitwendig en daarom niet blijvend. Hebt u een talent van rechtvaardigheid en waarheid ontvangen? Dan verwacht God van u dat u oprecht zult handelen en rechtvaardig zult omgaan met alle mensen. U moet u niet beroemen op een talent van waarheid en rechtvaardigheid, als uw werken daarmee in strijd zijn en u er misbruik van maakt. God heeft meer behagen in een rechtvaardige behandeling van medemensen dan in duizenden offers die u meent te brengen in Zijn dienst. Dit wordt duidelijk bij de Israëlieten in de tijd van Jozua. Zoals u kunt lezen in Jozua 9:19, konden ze de Gibeonieten niet doden, omdat ze beloofd hadden dat ze hen niet zouden uitroeien, hoewel de Heere hen had bevolen om al die volken en plaatsen te vernietigen. Ook had Hij hen laten zien hoe gevaarlijk het was om een verbond met hen te maken, zoals u kunt lezen in Deuteronomium 7.

O, hoe velen in onze dagen zouden terugkomen op zo'n eed en die verbondsbreking zichzelf nooit aanrekenen. Als dit in enig opzicht hun eigen doel had gediend, zou dit volk hebben kunnen pleiten dat ze niet ongehoorzaam konden zijn aan de geboden van de Heere. Hij had hen opgedragen om jong en oud te doden. Zij waren een eed met hen aangegaan, alleen omdat ze een volk waren dat ver woonde van de plaats die God hen had gegeven. Het gevaar zou groot zijn dat hun eigen zoons met hun dochters zouden trouwen en hun dochters met de Gibeonieten. Zo zouden ze hen kunnen verleiden om andere goden na te volgen. Ze waren dus gewaarschuwd door de Heere. Op een zogenaamd geestelijke grond zouden ze het ergste kunnen voorkomen. Zo schijnt het ook te zijn bij onze vurigste belijders.

Maar de oudsten van Israël zeggen *dat ze dat niet mogen doen, omdat ze een verbond met hen hebben gesloten met de belofte hen te laten leven*. Daarom wilden ze geen verbondsbrekers worden. Ze wilden echter het verbond tot een verbond in woord én daad maken. Ik zal u vier redenen noemen waarom de oudsten van Israël dit verbond niet wilden breken, hoewel het volk dit vurig verlangde.

1. Zij hadden het gebod van God niet willens en wetens verbroken. Als ze het verbond met de Gibeonieten zouden proberen te verbreken, zouden ze aan beide schuldig staan, want de God Die hen beval om deze verbonden en beloften te houden, zegt hen ook *dat ze rechtvaardig moeten handelen en niet tegen elkaar moeten liegen*. Zo kunnen ze aan alle mensen laten zien dat ze een God van orde dienen en een God Die niet liegen kan. Ze konden ze niet beiden houden, maar waren in het ene misleid. Daarom wilden ze zich zo nauwgezet mogelijk aan het andere houden. Velen willen in één opzicht horen naar Gods woorden, maar niet in andere opzichten. Het zou goed geweest zijn als Israël niet met hen in een verbond getreden was, maar hen integendeel verdelgd had. Ze hadden dat echter wel gedaan, hoewel de grond van het verbond was dat ze vreemdelingen waren. Ze hadden hun zelfs gevraagd of ze niet onder hen woonden en de Gibeonieten hadden gezegd *dat ze uit een ver land kwamen*. Ik vrees dat weinig belijders in onze dagen zo nauwgezet zouden zijn in hun handel tot roem van hun Meester.

2. God kon verhoeden dat hun zoons en dochters de goden van de heidenen zouden geloven en dienen. Ze wisten dat ze Hem heel erg zouden onteren, als ze daar niet op zouden vertrouwen. Als ze met elkaar trouwden, zou het klaarblijkelijk toch een grote schande voor Israël zijn om het verbond te breken dat ze met Gibeon gesloten hadden uit vrees dat de Gibeonieten hen of hun zonen zouden aftrekken van de aanbidding van de God, Die zij dienden. Hiermee moesten ze wel een kennelijk getuigenis geven dat hun God niet sterk genoeg was om de god van de heidenen tegemoet te treden. Dat is de manier om een god te aanbidden die niet bestaat. Als u een verplichting bent

aangegaan, vind ik geen gronden in de Schrift om ooit uw woord aan anderen die slechter zijn dan u te breken, want zo zult ge uzelf slechter maken dan zij zijn. Wie weet echter of Israël Gibeon niet zou kunnen bekeren, als Gibeon bij Israël woonde? Israël zal echter slechts Israël zijn, zolang het dit voor ogen houdt. Naar de mening van een oude heiden *kon niemand in geestelijk opzicht goed zijn, als hij in zedelijk opzicht niet rechtvaardig was*. De reden was dat de geestelijke God een God van orde is.

Tegenwerping

Misschien zal iemand tegenwerpen: Indien zij aan wie ik mijn woord heb gegeven mij een goede grond zouden geven om mijn overeenkomst te breken. Omdat zij zich net zozeer hebben verplicht als ik, worden zij verbondsbrekers maar ik niet. Hopelijk mag ik dan mijn woord breken zonder enige gewetenswroeging.

Antwoord.

Ik antwoord dat het één ding is om een overtreder te zijn in het oog van de mensen, naar hun mening of volgens de gebruiken die zij hebben ingesteld. Het is iets anders om als een overtreder openbaar te komen op de oordeelsdag voor de rechtvaardige Rechter van hemel en aarde. U kunt vrij zijn ten opzichte van de menselijke wetten. Er kan dus niet gezegd worden dat u deze hebt overtreden. Als u uzelf echter niet schuldig wilt maken aan de verwerping van de raad van Christus en Zijn apostelen, moet u verder zien dan de wetten van de mensen. In sommige opzichten kunnen de wetten van volken verschillen. Veel koninkrijken laten toe, wat andere veroordelen. God is echter een *enkelvoudig Wezen* en Zijn wet is de enige bindende waarheid. Deze leert ons om kwaad niet met kwaad, maar juist met goed te vergelden.

Veronderstel dat u een voorwaardelijke overeenkomst hebt gesloten, zelfs met een verzegeld contract. Er liggen verplichtingen aan beide zijden, maar de andere partij houdt zich niet aan zijn plichten. Dat moet u wel veroordelen in hem. En zult u dan hetzelfde kwaad doen door uw deel niet na te komen, als u dat in een ander veroordeelt? Christus raadt ons om twee mijlen te gaan met degene die mij dwingt om één mijl met hem te gaan; en om de andere wang toe te keren aan degene die ons op de ene wang slaat. U hoeft geen verantwoording af te leggen voor deze overtreding maar voor uw eigen zonde. Ik moet toegeven dat naar mijn mening niemand met een gerust hart zijn woord kan breken vanaf het moment dat hij dat voor het eerst heeft gegeven, hoewel hem misschien groot onrecht gedaan wordt door andere nalatige partijen.

De apostel Petrus zegt dit duidelijk in zijn eerste brief. *“Want dat is genade, indien iemand om het geweten voor God zwaarigheid verdraagt, lijdende ten onrechte. Want wat lof is het, indien gij verdraagt als gij zondigt, en daarover geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt als gij weldoet, en daarover lijdt, dat is genade bij God”*, 1 Petrus 2:19, 20. De apostel raadt de dienstknecht niet aan om zijn overeenkomst met zijn meester te verbreken, omdat de meester de zijne verbreekt, maar om liever de straf die de meester hem oplegt te verdragen. Ja, het is tot blijdschap van een gelovige, als hij waardig geacht wordt om te lijden tot de verdediging van de waarheid in enig opzicht. Want niet allen worden geroepen om op een of andere wijze te lijden. Zeker, het is niet tot vreugde van vlees en bloed, omdat het gemoed er op dat moment door benauwd wordt. Want *“alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid”*, Hebr. 12:11. Hoewel ze uw uitwendige mens schijnt te beangstigen, zal uw inwendige mens erdoor versterkt worden. Deze moet onderhouden en niet veronachtzaamd worden. In dit leven kan het ogenschijnlijk tot

uw schade zijn, maar het zal u hier tot vreugde zijn dat u de waarheid gehoorzaam bent geweest. U kunt de dood met grote vrijmoedigheid in het aangezicht zien omdat u uw woord zo nauwgezet gehouden hebt.

Zo spreekt David ook in Psalm 15 over de inwoners van Sion, onder wie één ding noodzakelijk blijkt te zijn. Ze moeten namelijk hun woord houden: “Heeft hij gezworen tot zijn schade, evenwel verandert hij niet”, Psalm 15: 4.

Wraak komt de Heere toe. Als u enig onrecht aangedaan wordt, betrouw uw zaak dan aan Hem toe. Probeer niet om uzelf enigszins op enig mens te wreken. Laat niemand echter proberen me in mijn woorden te vangen. Ik maak onderscheid tussen het volk van God dat iets belooft en een volk wat in duisternis leeft. Ik spreek over hen die een overeenkomst aangaan, terwijl ze op de leerschool van de Heere zijn of dat tenminste van zichzelf zeggen. Ook maak ik verschil tussen de beloften van de wet of onder de wet, zoals ze werden beschouwd, en de beloften onder het Evangelie. Onder de wet kon iedere man zijn vrouw wegsturen, door haar enkel een scheidbrief te geven. Christus zegt ons echter *dat dit onder het Evangelie overspel is, omdat het hen die op dergelijke wijze worden weggezonden tot overspel brengt*. Dus niet alles wat onder de mensen gebruikelijk is, is te rechtvaardigen in Gods oog.

3. Israël had ondervonden dat God de beloften wilde houden die Hij aan hen had gedaan, hoewel zij hun woord hadden gebroken door hun persoonlijke en nationale afwijkingen. Dat wordt zo vaak vermeld in de Schriften. God is echter zo bang om Zijn woord te breken, dat Hij als het ware wacht en bemiddelt vóór Hij een onmiddellijke of strenge straf eist. Hij roept de Israëlieten vaak om terug te keren en zich op hun wegen te bezinnen met berouw over hun afkeringen. Dan kan Hij hun genade bewijzen en Zijn toorn uitstellen. God is rechtvaardig en barmhartig. Van Hem kan niet gezegd worden dat Hij ooit enige verplichting aan een persoon of volk niet is nagekomen. Hij heeft Zijn volk vaak beloften gedaan, maar *voorwaardelijk*.

Hij belooft dat Hij voor hen een God en Beschermmer wil zijn, als ze Zijn wetten houden en Zijn geboden in acht nemen. Zo verplicht Hij Zich ook vaak om hen te straffen, als ze Zijn wet niet houden en hun plicht niet nakomen, dan zal Hij hen overgeven aan het goeddunken van hun hart en hun eigen begeerten. Ook zal Hij hen laten voortgaan in hun verdorvenheid, tot ze de lusten van hun zondige wegen vervuld hebben. Maar dán zal Hij de roede nemen en hen geselen.

Zoals ik al eerder gezegd heb, is God dus net zo rechtvaardig in het volvoeren van dit deel van Zijn verbond als in de vervulling van het andere deel. Krachtens Zijn waarheid moet Hij die beloften, die *onvoorwaardelijk* zijn, gestand doen. Die waarheid dringt Hem ook om Zijn Woord volkomen te houden, waar niets Hem daartoe verplicht. Hij zal Zijn woord houden, hoewel Zijn volk Hem tot toorn verwekt en Zijn Heilige Geest bedroeft. Dat zien wij in Zijn belofte aan Abraham, Izak en Jakob. Hij deed hun zaad het land Kanaän beërven. Vaak krenkte en bedroefde Zijn volk Zijn Heilige Geest. Omdat Hij een God van waarheid was, wilde Hij Zich er niet toe laten bewegen om Zijn belofte nietig en ongeldig te verklaren.

Hij had beloofd dat Hij de enige Geliefde in Wie Hij een behagen had, Zijn Zoon Jezus Christus, zou overgeven aan de barmhartigheden van de goddelozen. Ze mochten zelfs met Hem handelen naar het goeddunken van hun hart, zelfs Zijn leven was schijnbaar in hun handen. Daarom vervulde Hij dit volkomen. Ze hadden geweigerd Hem te erkennen toen Hij bad om liefde en eenheid te zenden. Ja, ze erkenden Hem niet als hun God en ze wilden niets van Hem of Zijn onderwijs weten. Ze sloegen Zijn boodschappers, namen Zijn profeten gevangen en doodden hen. Ze bewezen Hem zoveel wrede eer als ze konden door Hem zó erg te onteren als in hun vermogen lag.

Toch heeft God beloofd dat Hij zal voorzien in een aangenaam offer voor het zaad van Abraham, “een volkomen Lam zonder gebrek”. Het volk was goddeloos en wreed en had geen van de inzettingen, wetten en geboden gehouden die Hij hun gegeven had om te doen. Toch moest Hij Zijn belofte wel vervullen. Hoe kon anders gezegd worden dat Hij *een God der waarheid* was?

We zien dus duidelijk dat God door de waarheid menigmaal gedrongen is om genadige gunsten en weldaden aan Zijn volk te geven, als ze een vloek verdienden. Dat heeft Hij vaak gedaan. Met de rechte erkenning en gehoorzaamheid kunnen ze tot zegen worden van hen die haar ontvangen. Zo blijken ze vaak een vloek voor halsstarrige mensen, omdat zij die niet naar behoren waarden. Zo was Christus ook een vloek voor Judas en verschillende andere Joden.

4. Bovendien durfden de Israëlieten hun belofte niet Gibeon niet te verbreken uit vrees dat ze hun God zouden onteren. Ze zouden Hem tot toorn verwekken door Hem verfoeilijk te maken in het oog van de heidenen. Deze menen dat hun goden hen zullen plagen als ze iets beloven en dat niet doen. De heiden zou zelfs zijn god beschuldigen van onrecht. Dat was ook het antwoord van Jakob aan Simeon en Levi: “Gij hebt mij beroerd, mits hij stinkende te maken onder de inwoners dezes lands, onder de Kanaänieten, en onder de Ferezieten; en ik hen weinig volks in getal; zo zij zich tegen mij verzamelen, zo zullen zij mij slaan, en ik zal verdelgd worden, ik en mijn huis”, Gen. 34:30. Simeon en Levi hadden hun verbond verbroken. Jakob vond dit een grotere zonde dan wanneer ze hun zuster bij Hemor hadden laten blijven hoewel zij de oorzaak was dat er schande over Israël was gebracht. Evenwel hadden zij Israël stinkende gemaakt voor de volken aan de andere kant van de Jordaan. Zo hadden ze dus de God van Israël onteerd.

En als u het volgende hoofdstuk leest, zult u zien dat God dit opmerkt in het eerste vers. God roept Jakob: “Maakt u op, trek op naar Bethel, en woon aldaar”, Gen. 35:1. Als u terugziet naar hoofdstuk 28 zult u zien wat Jakob had beloofd in Bethel, waarheen hij moest terugkeren. “En Jakob beloofde een gelofte, zeggende: Wanneer God met mij geweest zal zijn, en mij behoed zal hebben op deze weg die ik reis, en mij gegeven zal hebben brood om te eten en klederen om aan te trekken, en ik ten huize mijns vaders in vrede zal wedergekeerd zijn; zo zal de HEERE mij tot een God zijn!” Gen. 28:20, 21. Welnu, God had Zijn belofte vervuld, maar Jakob had zijn woord niet waargemaakt., want zijn zoons hadden hun verbond met Sichem en Hemor verbroken.

Tegenwerping.

Maar wat moet Jakob van God in Bethel gaan doen? Of moet hij zijn belofte in Bethel vervullen?

Antwoord.

Ten eerste was dit opdat Jakob zou opmerken dat hij zijn belofte gebroken had. En daarom beveelt God Jakob om daar een altaar te bouwen. Hij wilde hem namelijk met antwoorden op dit altaar, Israël, of in het verbreken van het verbond, maar in Bethel. Daar erkent Jakob God als zijn eigen God. Daarom zuiverde Jakob eerst zijn huis van de afgoden, zoals u kunt lezen in Genesis 35, en begroef deze in Sichem voor hij naar Bethel kon gaan. Hij zegt ook tegen zijn huisgenoten dat ze hun kleren moeten veranderen. “Laat ons ons opmaken, en optrekken naar Bethel; en ik zal daar een altaar maken die God Die mij antwoordt ten dage mijner benauwdheid”, vers 3. Hierdoor kwam er een vrees over de naburige steden, zodat ze veilig konden reizen.

In de tweede plaats had Israël het ongenoegen van God over zich gebracht kort voor deze overeenkomst met de Gibeonieten werd gesloten. Dat zien wij in Jozua 7: “Israël

heeft gezondigd en zij hebben ook Mijn verbond hetwelk Ik hen geboden had, overtreden; en ook hebben zij van het verbannene genomen, en ook gestolen, en ook gelogen en hebben het ook onder hun gereedschap gelegd. Daarom zullen de kinderen Israëls niet kunnen bestaan voor het aangezicht hunner vijanden”, Jozua 7: 11, 12. Zo ziet u duidelijk dat God er zeer nauw op toeziet dat Israël Zijn wet en geboden houdt. En als ze de Gibeonieten niet plechtig hadden beloofd dat ze hen zouden laten beven, zouden ze geen enkel leven hebben durven sparen. Maar omdat ze zich daartoe verbonden hadden, - terwijl ze niet wisten dat ze in dat land woonden, - had God daarin meer behagen dan in het verbreken van het verbond. En Gibeon was niet de laatste die in de loop der tijd een helpende hand bood bij de bouw van de tempel van des Heeren in Juda, zoals u ziet in het boek Jeremia. Het verblijdde de Heere zeer dat de Israëlieten hun verbond hielden. Hij liet de Gibeonieten in Zijn gunst delen om hunnentwil. Toen Achan echter tegen Hem zondigde, terwijl er geen verplichting was die hem daartoe drong, wilde God nóch zijn vriend, nóch de vriend van Israël zijn tot ze hem verdelgd hadden. Israël moest echter vallen voor de mannen van Ai, ja, ook zij die niet hadden gezondigd door zich te verontreinigen met verboden verleidingen.

Het is dus niet zo dat mensen altijd vallen voor hun vijanden vanwege de zonden die zij zelf bedrijven. Anderen waren onrein. Er staat echter dat *Israël* gezondigd heeft. Eén mens, dat is Achan, had gezondigd. En God liet zelfs toe dat 36 Israëlieten stierven voor de mannen van Ai en de overigen vluchtten vanwege de overtreding van Achan. Daarom wil ik ieder die zich een christen noemt, smeken om God niet deze of op andere wijze te krenken. Want als God niet met ons twist vanwege *onze* afkeringen, kunnen wij zonder twijfel de oorzaak zijn van Zijn toorn over anderen die onschuldiger zijn dan wij. God wil de vriend van Israël niet zijn voor het Babylonische kleed is verbrand en Achan is gestenigd.

Bekijk het zo goed als u wilt, u weet dat uw loon naar uw werk zal zijn. Ik hoef u niet te vertellen dat er meer Babylonische kleden zijn dan één. Ik vrees dat velen met een schone belijdenis zichzelf daarmee van het hoofd tot de voeten bekleed hebben. Ze dragen slechts een godsdienstig overkleed om anderen te bedriegen. O, mensen, onderzoek uzelf goed en laat uw eigen hart u niet voor God veroordelen. Ik zal u niet veroordelen, maar ik wil u duidelijk zeggen hoe ik hierover denk. Er zijn namelijk teveel mensen die uw wond slechts op het lichtst willen helen, zoals Jeremia klaagde: *“En zij genezen de breuk van de dochter Mijns volks op het lichtste, zeggende: Vrede, vrede! Doch daar is geen vrede”* Jer. 6:14.

Zo is duidelijk gebleken in onze tijd dat wij menen aanspraak te kunnen maken op veel licht in de godsdienst. Maar waar is de mens die roept: *“We hebben onze plicht niet gedaan”*? U zou echter moeten zien dat het oordeel over ons gekomen is.

O Engeland, dat toebehoorde aan Rome en het Antichristelijk Beest, wij verwachten allen de aardse heerschappij van Christus. Wij begeren echter niet dat Hij macht krijgt in ons hart.

Evenzeer meenden de Israëlieten, toen ze in de woestijn waren, dat ze gelukkiger zouden zijn in het land Kanaän dan in Gods gunst. Alleen in Gods gunst konden ze zich echter verheugen. Dus begonnen ze erover te murmureren en te mopperen dat God met hen naar Zijn welbehagen handelde. Daarom sloeg hij die generatie. Hij liet hen het land zelfs niet binnengaan.

Dat kan ik ook van u zeggen, o Engeland. U hebt meer gesproken over het neerwerpen van Babylon dan geijverd voor de God die Babylon zal werpen in de bodemloze put. Als uw woorden dat hadden kunnen doen, moet ik erkennen dat u er ver mee had kunnen komen. U hebt echter geprobeerd alleen de buitenkant te reinigen en u hebt de binnenkant niet evenzo gezuiverd. Het zou u weinig vreugde geven als Christus

duizend jaar op de aarde zou heersen en Zijn regering een aanvang zou nemen, vóórdat Hij in uw hart verhoogd is. *Zoek daarom eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid en al deze dingen zullen u toegeworpen worden*, Matth. 6:33. En meen niet dat u bij de Vader woont, tenzij u het vlees van de Zoon des Mensen eet. *Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij en Ik in hem. Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft en Ik leve door de Vader, alzo die Mij eet, dezelve zal leven door Mij*” Joh. 6:56, 57.

Meen daarom niet dat u uzelf kunt verzadigen met iets wat geringer is dan Hij. Zorg ervoor dat u voedsel neemt wat volgens de openbaring van de Schrift in Hem gevonden wordt. Begeer daarom dat de Almachtige en Oneindige u en mij leidt, zodat wij de dingen niet zien zoals ze ons gewoonlijk voorkomen, maar zoals ze in werkelijkheid en in waarheid zijn. Geloof in Hem Die onze Vrede is. Voeg daarom bij “uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, en hij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, en bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen. Want zo deze dingen bij u zijn en in u overvloedig zijn, zij zullen u niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onze Heere Jezus Christus”, 2 Petrus 1 :5-8. “Want alzo is het de wil van God dat gij, weldoende, de mond stopt aan de onwetendheid der dwaze mensen; als vrijen, en niet de vrijheid hebbende als een deksel der boosheid, maar als dienstknechten van God”, 1 Petrus 2:15, 16.

Als u Christus zo hebt leren kennen dat u de dingen waartoe u wordt geroepen, uitvoert en doet, hoeft u niet bang te zijn voor wat mensen u kunnen doen. U zult echter afmeren in de veilige haven en daar rust nemen. Daar zult u wachten op de stem van de Bruidegom Die thans tot u roept: *“Ga heen, mijn volk! Ga in uw binnenste kamers en sluit uw deuren na u toe; verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga!”* Jesaja 26:20.